

P.Z.E. br. 26

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-03/16-01/103

URBROJ: 65-16-06

Zagreb, 28. studenoga 2016.

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Konačni prijedlog zakona o administrativnoj suradnji u području poreza*, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora dostavila Vlada Republike Hrvatske, aktom od 28. studenoga 2016. godine.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila dr. sc. Zdravka Marića, ministra financija, Željka Tufekčića, državnog tajnika u Ministarstvu financija, te Zdravka Zrinušića, pomoćnika ministra financija – ravnatelja Porezne uprave.

PREDSJEDNIK

Božo Petrov
Božo Petrov

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Klasa: 022-03/16-01/76

Urbroj: 50301-25/05-16-5

Zagreb, 28. studenoga 2016.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Konačni prijedlog zakona o administrativnoj suradnji u području poreza

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 – pročišćeni tekst i 5/14 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. u vezi s člankom 190. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, broj 81/13), Vlada Republike Hrvatske podnosi Konačni prijedlog zakona o administrativnoj suradnji u području poreza.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njenoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila dr. sc. Zdravka Marića, ministra financija, Željka Tufekčića, državnog tajnika u Ministarstvu financija, te Zdravka Zrinušića, pomoćnika ministra financija – ravnatelja Porezne uprave.

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O ADMINISTRATIVNOJ SURADNJI
U PODRUČJU POREZA**

Zagreb, studeni 2016.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O ADMINISTRATIVNOJ SURADNJI U PODRUČJU POREZA

DIO PRVI

UVODNE ODREDBE

Članak 1.

Ovaj Zakon uređuje administrativnu suradnju u području poreza između Republike Hrvatske i država članica Europske unije (u daljnjem tekstu: države članice), automatsku razmjenu informacija o financijskim računima između Republike Hrvatske i drugih jurisdikcija i provedbu Sporazuma između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Sjedinjenih Američkih Država o unaprjeđenju ispunjavanja poreznih obveza na međunarodnoj razini i provedbi FATCA-e.

Prijenos i provedba propisa Europske unije

Članak 2.

(1) Ovim se Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenose sljedeće direktive Europske unije:

1. Direktiva Vijeća 2010/24/EU od 16. ožujka 2010. o uzajamnoj pomoći kod naplate potraživanja vezanih za poreze, carine i druge mjere (SL L 84, 31.3.2010.), (u daljnjem tekstu: Direktiva 2010/24/EU)
2. Direktiva Vijeća 2011/16/EU od 15. veljače 2011. o administrativnoj suradnji u području oporezivanja i stavljanja izvan snage Direktive 77/799/EEZ (SL L 64, 11. 3. 2011.), (u daljnjem tekstu: Direktiva 2011/16/EU)
3. Direktiva Vijeća 2014/107/EU od 9. prosinca 2014. o izmjeni Direktive 2011/16/EU u pogledu obvezne automatske razmjene informacija u području oporezivanja (SL L 359, 16.12.2014.), (u daljnjem tekstu: Direktiva 2014/107/EU)
4. Direktiva Vijeća (EU) 2003/48/EZ od 3. lipnja 2003. o oporezivanju dohotka od kamate na štednju (SL L 157, 26.6.2003., str. 38.), (u daljnjem tekstu: Direktiva 2003/48/EZ)
5. Direktiva Vijeća (EU) 2015/2060 od 10. studenoga 2015. o stavljanju izvan snage Direktive 2003/48/EZ o oporezivanju dohotka od kamate na štednju (SL L 301, 18.11.2015.) (u daljnjem tekstu: Direktiva Vijeća (EU) 2015/2060)

6. Direktiva Vijeća (EU) 2015/2376 od 8. prosinca 2015. o izmjeni Direktive 2011/16/EU u pogledu obvezne automatske razmjene informacija u području oporezivanja (SL L 332, 18.12.2015.), (u daljnjem tekstu: Direktiva Vijeća (EU) 2015/2376)
7. Direktiva Vijeća (EU) 2016/881 od 25. svibnja 2016. o izmjeni Direktive 2011/16/EU u pogledu obvezne automatske razmjene informacija u području oporezivanja (SL L 146, 3.6.2016.), (u daljnjem tekstu: Direktiva Vijeća (EU) 2016/881).

(2) Ovim se Zakonom uspostavlja pravni okvir za provedbu Uredbe Vijeća (EU) br. 904/2010 od 7. listopada 2010. o administrativnoj suradnji i suzbijanju prijevare u području poreza na dodanu vrijednost (preinaka), (SL L 268, 12.10. 2010.). (u daljnjem tekstu: Uredba Vijeća (EU) br. 904/2010.).

Nadležnost

Članak 3.

(1) Ministarstvo financija, Porezna uprava i Carinska uprava nadležni su za administrativnu suradnju na području poreza.

(2) Ministarstvo financija, Porezna uprava i Carinska uprava nadležni su za provedbu Uredbe Vijeća (EU) br. 904/2010.

Područje primjene

Članak 4.

(1) Ovaj Zakon primjenjuje se na sve poreze bilo koje vrste koje propisuju države članice.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, članci 15. do 38. ovoga Zakona ne odnose se na porez na dodanu vrijednost, carine i trošarine koji su obuhvaćeni drugim propisima Europske unije o administrativnoj suradnji između država članica, na doprinose za obvezna osiguranja koji se uplaćuju državi članici, pristojbe, te potvrde i druge isprave koje izdaju javnopravna tijela te davanja ugovorne naravi.

(3) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, članci 39. do 55. ovoga Zakona ne odnose se na tražbine iz članka 39. stavka 3. ovoga Zakona.

Odnos ovoga Zakona prema drugim propisima

Članak 5.

Ako ovim Zakonom nije uređeno drugačije primjenjuju se odredbe općeg zakona kojim se uređuje odnos između poreznih obveznika i poreznih tijela.

Administrativna suradnja

Članak 6.

Administrativna suradnja u smislu ovoga Zakona podrazumijeva sljedeće:

1. razmjenu informacija na zahtjev
2. spontanu razmjenu informacija
3. obveznu automatsku razmjenu informacija
4. druge oblike administrativne suradnje i
5. uzajamnu pomoć pri naplati tražbina po osnovi poreza i drugih javnih davanja.

Postupanje po zahtjevima

Članak 7.

Zahtjevi u smislu ovoga Zakona zaprimljeni iz drugih država članica imaju jednaku važnost kao i vlastiti zahtjevi ili zahtjevi zaprimljeni od drugih nadležnih tijela Republike Hrvatske.

Službeni jezik

Članak 8.

(1) Svi zahtjevi u skladu s člancima 15. do 20. ovoga Zakona i u skladu s člancima 36. do 38. ovoga Zakona i priloženi dokumenti mogu biti sastavljeni na jeziku koji dogovore nadležna tijela država članica.

(2) Svi zahtjevi u skladu s člancima 39. do 55. ovoga Zakona i jedinstvene ovršne isprave dostavljaju se na službenom jeziku države članice koja prima zahtjev, ili se uz njih dostavlja prijevod na taj jezik.

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, porezni akti koji se dostavljaju u skladu s člankom 43. ovoga Zakona mogu biti dostavljeni na službenom jeziku države članice koja podnosi zahtjev.

(4) Kada se zahtjevu prilažu dokumenti osim onih koji su navedeni u stavcima 2. i 3. ovoga članka, tijelo koje prima zahtjev može zatražiti od tijela koje podnosi zahtjev prijevod tih

dokumenata na službeni jezik države članice koja prima zahtjev, ili bilo koji drugi jezik koji bilateralno dogovore dotične države članice.

Povratna informacija

Članak 9.

(1) Kada porezno tijelo dostavlja informacije u skladu s člancima 15. do 20. ovoga Zakona, može zatražiti od nadležnog tijela države članice koje prima informacije da o tome pošalje povratnu informaciju.

(2) Ako se traži povratna informacija u skladu s člancima 15. do 20. ovoga Zakona, porezno tijelo je obvezno, što je prije moguće, uzimajući u obzir odredbe o poreznoj tajni iz općeg zakona kojim se uređuje odnos između poreznih obveznika i poreznih tijela i propisa kojim se uređuje zaštita osobnih podataka, dostaviti povratnu informaciju nadležnom tijelu države članice koje je prosljedilo informacije, a najkasnije tri mjeseca nakon što je poznata primjena zaprimljenih informacija.

(3) Porezno tijelo dostavlja odnosno zaprima povratne informacije o automatskoj razmjeni informacija od drugih država članica jedanput godišnje, u skladu s praktičnim dogovorima sklopljenim bilateralno.

Korištenje informacija i dokumenata

Članak 10.

(1) Informacije dobivene u skladu s ovim Zakonom mogu se koristiti za utvrđivanje i naplatu poreza iz članka 4. ovoga Zakona, za utvrđivanje i naplatu drugih tražbina iz članka 39. ovoga Zakona ili za utvrđivanje i naplatu doprinosa za obvezna osiguranja. Informacije se mogu koristiti i u sudskim i upravnim postupcima, pokrenutim zbog kršenja poreznog prava.

(2) Informacije i dokumenti primljeni u skladu s ovim Zakonom mogu se koristiti i u druge svrhe osim onih navedenih u stavku 1. ovoga članka, ako je to dopustilo nadležno tijelo države članice koje dostavlja informacije. Takvo se dopuštenje daje ako se informacije mogu koristiti u slične svrhe u državi članici nadležnog tijela koje ih je dostavilo.

(3) Porezno tijelo može prosljediti informacije iz stavaka 1. i 2. ovoga članka trećoj državi članici ako je država članica koja je dostavila informacije s tim suglasna. Smatra se da je država članica koja je dostavila informacije suglasna ako se u roku od deset dana od zaprimanja obavijesti o namjeri prosljeđivanja informacija ne usprotivi takvom prosljeđivanju.

(4) Informacije, izvješća, izjave i svi drugi dokumenti ili njihove ovjerene preslike koji su dostavljeni poreznom tijelu u skladu s ovim Zakonom, mogu se koristiti kao dokazni materijal jednako kao i slične informacije, izvješća, izjave i ostali dokumenti od nekog tijela u Republici Hrvatskoj.

(5) Iznimno od stavaka 1. do 4. ovoga članka, informacije dobivene u skladu s člancima 39. do 55. ovoga Zakona koriste se u skladu s člankom 54. ovoga Zakona.

(6) Obveza čuvanja porezne tajne u skladu s općim zakonom kojim se uređuje odnos između poreznih obveznika i poreznih tijela odnosi se na informacije koje se u skladu s ovim Zakonom razmjenjuju između država članica.

(7) Iznimno od stavaka od 1. do 6. ovoga članka, informacije dobivene u skladu s člancima 32. i 33. ovoga Zakona mogu se koristiti za procjenu visoke razine rizika transfernih cijena i ostalih rizika povezanih sa smanjenjem porezne osnovice i premještanjem dobiti te za procjenu rizika neusklađenosti s pravilima o transfernim cijenama između članova skupine multinacionalnih poduzeća i prema potrebi za gospodarske i statističke analize. Usklađivanja transfernih cijena od strane Ministarstva financija, Porezne uprave ne temelje se na informacijama koje se razmjenjuju na temelju članaka 32. i 33. ovoga Zakona.

(8) Informacije iz članaka 32. i 33. ovoga Zakona mogu se koristiti kao temelj za daljnje provjere u odnosu na sporazume o transfernim cijenama skupine multinacionalnih poduzeća ili u odnosu na druga porezna pitanja tijekom poreznog nadzora na temelju kojih se mogu izvršiti odgovarajuća usklađenja oporezive dobiti sastavnog subjekta skupine multinacionalnog poduzeća.

Ograničenja

Članak 11.

(1) Porezno tijelo je obvezno dostaviti nadležnom tijelu druge države članice informacije u skladu s člancima 15. do 17. ovoga Zakona pod uvjetom da je tijelo koje je zatražilo informacije iscrpilo uobičajene izvore za dobivanje tih informacija.

(2) Porezno tijelo nije dužno provesti službene ili upravne radnje ili dostaviti informacije ako je poduzimanje takvih radnji ili prikupljanje informacija za svoje vlastite potrebe suprotno nacionalnom zakonodavstvu.

(3) Porezno tijelo može odbiti prosljeđivanje informacija ako država članica koja je zatražila informacije nije u mogućnosti pružiti sličnu vrstu informacija zbog zakonskih propisa.

(4) Porezno tijelo može odbiti prosljeđivanje informacija ako bi to dovelo do otkrivanja poslovne, industrijske ili profesionalne tajne ili poslovnog procesa te ako bi njihovo prosljeđivanje bilo suprotno javnom poretku.

(5) Porezno tijelo je obvezno obavijestiti nadležno tijelo države članice koje je zatražilo informacije o razlozima za odbijanje zahtjeva za razmjenu informacija.

(6) Bilateralni ili multilateralni prethodni sporazumi o transfernim cijenama iz članka 31. ovoga Zakona sklopljeni s trećim zemljama isključeni su iz područja primjene automatske razmjene informacija iz članaka 32. i 33. ovoga Zakona ako međunarodni porezni sporazum na temelju kojeg je dogovoren prethodni sporazum o transfernim cijenama ne dopušta njegovo otkrivanje trećim stranama. U slučaju da međunarodni porezni sporazum u skladu s kojim je dogovoren prethodni sporazum o transfernim cijenama dopušta njegovo otkrivanje i nadležno tijelo treće zemlje daje odobrenje za objavljivanje informacija, takvi bilateralni ili multilateralni prethodni sporazumi o transfernim cijenama razmjenjivat će se u skladu s člancima 18. do 20. ovoga Zakona.

(7) Iznimno od stavka 6. ovoga članka informacije iz članka 32. ovoga Zakona koje se navode u zahtjevu koji je doveo do izdavanja bilateralnih ili multilateralnih prethodnih sporazuma o transfernim cijenama razmjenjuju se u skladu s člankom 32. stavkom 2. ovoga Zakona.

Standardni obrasci i elektronički formati

Članak 12.

(1) Povratna informacija iz članka 9. ovoga Zakona, razmjena informacija na zahtjev iz članka 15. ovoga Zakona, spontana razmjena informacija iz članka 18. ovoga Zakona, obvezna automatska razmjena informacija iz članka 21. ovoga Zakona, prosljeđivanje obavijesti iz članka 43. ovoga Zakona odvija se u elektroničkom obliku, na za to propisanim standardnim obrascima.

(2) Standardnim obrascima mogu se priložiti izvješća, izjave i bilo koji drugi dokumenti ili njihove ovjerene preslike.

(3) Standardni obrasci iz stavka 1. ovoga članka sadrže najmanje sljedeće podatke:

- a) ime/naziv, adresu i druge podatke bitne za utvrđivanja identiteta osobe na koju se zahtjev odnosi,
- b) razlog zbog kojeg se informacija traži.

Razmjena informacija s trećim zemljama

Članak 13.

Porezno tijelo može prosljeđivati informacije vezano uz poreze iz članka 4. ovoga Zakona koje je primilo iz trećih zemalja nadležnim tijelima država članica, ako je to u skladu sa sporazumima koje je Republika Hrvatska sklopila s tim trećim zemljama.

Pojmovi

Članak 14.

U smislu ovoga Zakona pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:

1. druga jurisdikcija je:
 - a. druga jurisdikcija koja s Republikom Hrvatskom ima sklopljen Mnogostrani sporazum između nadležnih tijela o automatskoj razmjeni informacija o financijskim računima na temelju Konvencije o uzajamnoj administrativnoj pomoći u poreznim stvarima kako je izmijenjena i dopunjena protokolom kojim se mijenja i dopunjuje Konvencija o uzajamnoj administrativnoj pomoći u poreznim stvarima i koja na temelju sporazuma razmjenjuje informacije iz članka 26. ovoga Zakona te je navedena na popisu objavljenom na službenim mrežnim stranicama Porezne uprave
 - b. druga jurisdikcija s kojom je Europska unija sklopila sporazum na temelju kojega ta država dostavlja informacije iz članka 26. ovoga Zakona, Ministarstvu financija, Poreznoj upravi i koja je navedena na popisu koji je objavila Europska komisija.
2. porezno tijelo jest tijelo državne uprave, tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave ili tijelo jedinice lokalne samouprave u čijem su djelokrugu poslovi utvrđivanja, nadzora i naplate poreza
3. nadležno tijelo države članice je tijelo države članice nadležno za administrativnu suradnju u području poreza
4. povezana poduzeća znače kada jedno poduzeće izravno ili neizravno sudjeluje u upravljanju, kontroli, ili kapitalu drugog poduzeća ili ako iste osobe sudjeluju, izravno ili neizravno, u upravljanju, kontroli ili kapitalu poduzeća
5. poduzeće podrazumijeva svaki oblik poslovanja.

DIO DRUGI

POGLAVLJE I.

RAZMJENA INFORMACIJA NA ZAHTJEV

Članak 15.

Razmjena informacija na zahtjev podrazumijeva razmjenu informacija na temelju zahtjeva države članice koja podnosi zahtjev državi članici koja prima zahtjev.

Članak 16.

(1) Porezno tijelo na zahtjev nadležnog tijela druge države članice, dostavlja sve informacije vezano uz poreze iz članka 4. ovoga Zakona kojima raspolaže ili koje prikupi u službenim ili upravnim radnjama.

(2) Službene ili upravne radnje jesu svi nadzori, provjere i drugi postupci koje poduzima porezno tijelo kako bi osiguralo ispravnu primjenu zakonskih propisa.

(3) Porezno tijelo poduzima sve službene ili upravne radnje potrebne za pribavljanje informacija iz stavka 1. ovoga članka.

(4) Zahtjev iz stavka 1. ovoga članka može sadržavati obrazloženje za poduzimanje određene službene ili upravne radnje. Ako porezno tijelo zauzme stajalište da službene ili upravne radnje nisu potrebne, odmah će o svojim razlozima obavijestiti tijelo države članice koje je podnijelo zahtjev.

(5) Na izričit zahtjev nadležnog tijela države članice porezno tijelo će dostaviti originalne dokumente, pod uvjetom da to nije suprotno važećim propisima Republike Hrvatske.

Članak 17.

(1) Porezno tijelo dostavlja informacije iz članka 16. stavka 1. ovoga Zakona što je prije moguće, a najkasnije 6 mjeseci od dana primitka zahtjeva. Ako porezno tijelo raspolaže traženim informacijama, prosljeđuje ih u roku najkasnije od dva mjeseca od dana primitka zahtjeva.

(2) U iznimnim slučajevima, porezno tijelo može s nadležnim tijelom države članice koje podnosi zahtjev dogovoriti drugačije rokove od onih predviđenih u stavku 1. ovoga članka.

(3) Porezno tijelo obvezno je odmah, a najkasnije u roku od sedam dana od primitka zahtjeva, potvrditi primitak zahtjeva tijelu koje je podnijelo zahtjev.

(4) Porezno tijelo je obvezno, u roku od mjesec dana od primitka zahtjeva, obavijestiti tijelo koje je podnijelo zahtjev o bilo kakvim nedostacima u zahtjevu i o potrebi za dodatnim informacijama. U tom slučaju rokovi predviđeni u stavku 1. ovoga članka počinju teći dan nakon što je porezno tijelo primilo dodatne informacije.

(5) Ako porezno tijelo nije u mogućnosti odgovoriti na zahtjev u roku iz stavka 1. ovoga članka, obvezno je odmah a najkasnije u roku od tri mjeseca od primitka zahtjeva, obavijestiti tijelo koje je podnijelo zahtjev o razlozima i datumu do kojeg bi moglo poslati odgovor.

(6) Kada porezno tijelo ne raspolaže traženim informacijama i ne može odgovoriti na zahtjev za informacije ili to odbija učiniti s osnova predviđenih u članku 11. ovoga Zakona, obvezno je o razlozima obavijestiti nadležno tijelo države članice koje je podnijelo zahtjev odmah a najkasnije u roku od mjesec dana od primitka zahtjeva.

POGLAVLJE II.

SPONTANA RAZMJENA INFORMACIJA

Članak 18.

Spontana razmjena informacija podrazumijeva nesustavnu dostavu informacija drugoj državi članici u bilo kojem trenutku i bez prethodnog zahtjeva.

Članak 19.

(1) Porezno tijelo obvezno je dostaviti informacije vezano uz poreze iz članka 4. ovoga Zakona nadležnom tijelu svake druge države članice:

1. ako porezno tijelo sumnja da postoji mogućnost gubitka poreza u drugoj državi članici,
2. ako je porezni obveznik ostvario pravo na smanjenje ili oslobođenje poreza u Republici Hrvatskoj što bi moglo dovesti do povećanja poreza ili porezne obveze u drugoj državi članici,
3. ako se poslovne transakcije između poreznog obveznika u Republici Hrvatskoj i poreznog obveznika u drugoj državi članici provode kroz jednu ili više zemalja tako da rezultiraju uštedom poreza u Republici Hrvatskoj ili drugoj državi članici ili u obje,
4. ako porezno tijelo sumnja da ušteda poreza u jednoj državi članici proizlazi iz fiktivnih prijenosa dobiti među povezanim društvima,
5. ako bi informacije koje nadležno tijelo države članice proslijedi poreznom tijelu mogle biti značajne za utvrđivanje poreznih obveza u državi članici koja ih je prosljedila.

(2) Porezno tijelo može spontanom razmjenom dostaviti i sve druge informacije koje bi mogle biti korisne nadležnim tijelima drugih država članica.

Članak 20.

(1) Porezno tijelo je obvezno informacije iz članka 19. ovoga Zakona proslijediti nadležnom tijelu svake druge države članice što je prije moguće, a najkasnije mjesec dana nakon što informacija postane dostupna.

(2) Porezno tijelo je obvezno odmah potvrditi primitak informacija iz članka 19. ovoga Zakona nadležnom tijelu koje ih je poslalo, a najkasnije unutar sedam dana od dana primitka informacija.

POGLAVLJE III.

AUTOMATSKA RAZMJENA INFORMACIJA

Članak 21.

Automatska razmjena informacija podrazumijeva sustavnu dostavu unaprijed određenih informacija drugim državama članicama ili drugim jurisdikcijama o rezidentima tih država članica ili drugih jurisdikcija, bez prethodnog zahtjeva i u unaprijed utvrđenim redovitim razdobljima.

Odjeljak 2.

Automatska razmjena informacija o dostupnim vrstama dohotka i imovine

Članak 22.

(1) Automatska razmjena informacija o dostupnim vrstama dohotka i imovine podrazumijeva sljedeće vrste dohotka i imovine, kako su propisane u zakonodavstvu Republike Hrvatske:

1. dohodak od nesamostalnog rada
2. primitke članova upravnih odbora i upravnih vijeća
3. proizvode životnog osiguranja koji nisu obuhvaćeni drugim pravnim instrumentima razmjene informacija i drugim sličnim mjerama Europske unije
4. mirovine
5. vlasništvo nad nekretninama i dohodak od imovine i imovinskih prava.

(2) Automatska razmjena informacija iz stavka 1. ovoga članka provodi se najmanje jedanput godišnje, u roku šest mjeseci istekom poreznog razdoblja tijekom kojeg su informacije postale dostupne.

Članak 23.

(1) Porezna uprava može ukazati nadležnom tijelu druge države članice da ne želi primati informacije o određenim vrstama dohotka i imovine iz članka 22. stavka 1. ovoga Zakona ili da ne želi primati informacije o dohotku ili imovini koje ne prelaze određeni iznos. O navedenom Ministarstvo financija, Porezna uprava izvješćuje Europsku komisiju.

(2) Smatrat će se da Ministarstvo financija, Porezna uprava ne želi primati informacije u skladu s člankom 22. stavkom 1. ovoga Zakona, ako ne izvijesti Europsku komisiju o bilo kojoj pojedinoj vrsti dohotka ili imovine za koju ima dostupne informacije.

Obveze prema Europskoj komisiji

Članak 24.

(1) Ministarstvo financija, Porezna uprava izvješćuje Europsku komisiju o vrstama dohotka i imovine navedenim u članku 22. stavku 1. ovoga Zakona za koje ima dostupne informacije.

(2) Ministarstvo financija, Porezna uprava će izvijestiti Europsku komisiju o svim naknadnim promjenama nastalim vezano uz dostupnost pojedinih vrsta dohodaka i imovine iz članka 22. stavka 1. ovoga Zakona.

(3) Ministarstvo financija, Porezna uprava obvezna je svake godine dostavljati Europskoj komisiji statističke podatke o opsegu automatske razmjene informacija, te godišnju procjenu učinkovitosti izvršene automatske razmjene podataka sukladno propisanom obrascu.

Primjene sporazuma

Članak 25.

Ako se Ministarstvo financija, Porezna uprava putem zaključenih bilateralnih ili multilateralnih sporazuma dogovori s drugim državama članicama o automatskoj razmjeni informacija za dodatne vrste dohotka i imovine, obvezna je o tome obavijestiti Europsku komisiju što te sporazume čini dostupnim svim drugim državama članicama.

Odjeljak 2.

Automatska razmjena informacija o financijskim računima

Članak 26.

Automatska razmjena informacija o financijskim računima obuhvaća sljedeće informacije:

1. ime i prezime, adresu, državu rezidentnosti, osobni identifikacijski broj (OIB), porezni identifikacijski broj ili više njih, datum i mjesto rođenja (u slučaju fizičke osobe) svake osobe o kojoj se izvješćuje i koja je imatelj računa i, u slučaju subjekta koji je imatelj računa i za koji je nakon primjene pravila dubinske analize utvrđeno da ima jednu ili više osoba koje nad njim imaju kontrolu, a koje su osobe o kojima se izvješćuje, naziv, adresu, državu rezidentnosti, osobni identifikacijski broj (OIB), porezni identifikacijski broj subjekta ili više subjekata te ime i prezime, adresu, državu rezidentnosti, osobni identifikacijski broj (OIB),

porezni identifikacijski broj ili više njih, datum i mjesto rođenja svake osobe o kojoj se izvješćuje,

2. broj računa (ili ako nema broja računa, funkcionalno istovjetnu oznaku)

3. naziv i identifikacijski broj (ako postoji) izvještajne financijske institucije

4. stanje računa ili vrijednost (uključujući, u slučaju ugovora o osiguranju ili ugovora o rentnom osiguranju uz mogućnost isplate otkupne vrijednosti police, novčanu ili otkupnu vrijednost) na kraju relevantne kalendarske godine ili drugog odgovarajućeg izvještajnog razdoblja ili ako je tijekom te godine ili tog razdoblja račun zatvoren, informaciju o zatvaranju računa

5. u slučaju skrbničkog računa:

ukupan bruto iznos kamata, ukupan bruto iznos dividendi i ukupan bruto iznos drugog prihoda ostvarenog od imovine na računu, u svakom slučaju ono što je plaćeno ili pripisano na račun (ili u vezi s računom) tijekom kalendarske godine ili drugog odgovarajućeg izvještajnog razdoblja i

ukupne bruto primitke od prodaje ili otkupa financijske imovine, plaćene ili pripisane na račun tijekom kalendarske godine ili drugog odgovarajućeg izvještajnog razdoblja u kojem je izvještajna financijska institucija djelovala kao skrbnik, broker, opunomoćenik ili zastupnik imatelja računa po nekoj drugoj osnovi

6. u slučaju depozitnog računa, ukupan bruto iznos kamata plaćenih ili pripisanih na račun tijekom kalendarske godine ili drugog odgovarajućeg izvještajnog razdoblja i

7. u slučaju računa koji nije naveden u točki 5. ili 6. ovoga stavka, ukupan bruto iznos plaćen ili pripisan na račun imatelja računa tijekom kalendarske godine ili drugog odgovarajućeg izvještajnog razdoblja u kojem je izvještajna financijska institucija obveznik ili dužnik, uključujući zbirni iznos isplata po osnovi otkupa imatelju računa tijekom kalendarske godine ili drugog odgovarajućeg izvještajnog razdoblja.

Članak 27.

(1) Informacije iz članka 26. ovoga Zakona koje se odnose na rezidente država članica ili drugih jurisdikcija izvještajne financijske institucije obvezne su prikupljati u skladu s pravilima izvješćivanja i dubinske analize, te dostaviti Ministarstvu financija, Poreznoj upravi do 30. lipnja tekuće godine za prethodnu kalendarsku godinu.

(2) Ako izvještajne financijske institucije u kalendarskoj godini za koju se izvješćuje nisu identificirale račune o kojima se izvješćuje, obvezne su o tome obavijestiti Ministarstvo financija, Poreznu upravu u roku iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Izvještajne financijske institucije vode evidencije o svim poduzetim koracima i dokazima koji se upotrebljavaju za prikupljanje informacija iz članka 26. ovoga Zakona u skladu s pravilima izvješćivanja i dubinske analize.

Članak 28.

(1) Ministarstvo financija, Porezna uprava i izvještajne financijske institucije smatraju se voditeljima zbirke osobnih podataka u skladu sa propisom kojim se uređuje zaštita osobnih podataka.

(2) Izvještajne financijske institucije obavještavaju osobu o kojoj se izvješćuje da će informacije iz članka 26. ovoga Zakona a koje se na nju odnose prikupljati i dostavljati u skladu s ovim Zakonom, te pružaju toj osobi sve informacije u skladu s propisima kojima se uređuje zaštita osobnih podataka dovoljno rano kako bi osoba mogla ostvariti svoja prava na zaštitu podataka, u svakom slučaju prije nego što dotična izvještajna financijska institucija dostavi informacije iz članka 26. ovoga Zakona Ministarstvu financija, Poreznoj upravi.

Članak 29.

(1) Ministarstvo financija, Porezna uprava automatskom razmjenom dostavlja informacije iz članka 26. ovoga Zakona nadležnim tijelima država članica ili drugih jurisdikcija, koje se odnose na porezno razdoblje, do 30. rujna tekuće godine za prethodnu kalendarsku godinu.

(2) Automatska razmjena informacija iz stavka 1. ovoga članka odvija se elektroničkim putem u propisanom formatu objavljenom na mrežnim stranicama Ministarstva financija, Porezne uprave.

(3) Izvještajne financijske institucije mogu koristiti vanjske pružatelje usluga radi izvršavanja obveza iz stavaka 1. i 2. ovoga članka, ali su te obveze i nadalje odgovornost izvještajnih financijskih institucija.

(4) Ministarstvo financija, Porezna uprava osigurava da neizvještajne financijske institucije i isključeni računi udovoljavaju svim zahtjevima sukladno pravilima dubinske analize i po potrebi ažurira Popis iz stavka 5. ovoga članka.

(5) Ministar financija će za potrebe provedbe ovoga članka pravilnikom propisati pojmove, pravila izvješćivanja i dubinske analize i Popis subjekata koje treba tretirati kao neizvještajne financijske institucije i kao isključene račune u skladu s pravilima dubinske analize.

Odjeljak 3.

Automatska razmjena informacija o prethodnim poreznim mišljenima s prekograničnim učinkom i prethodnim sporazumima o transfernim cijenama

Članak 30.

(1) Prethodno porezno mišljenje s prekograničnim učinkom u smislu ovoga Zakona podrazumijeva svaki sporazum, priopćenje ili svaki drugi instrument ili mjeru sa sličnim učincima, uključujući ono izdano, izmijenjeno ili obnovljeno u okviru poreznog nadzora, a koje ispunjava sljedeće uvjete:

1. izdano je, izmijenjeno ili obnovljeno od strane Ministarstva financija, Porezne uprave, neovisno o tome primjenjuje li se ono uistinu
2. izdano je, izmijenjeno ili obnovljeno za određenu osobu ili grupu osoba, i na njega se ta osoba ili skupina osoba ima pravo pozvati
3. odnosi se na tumačenje ili primjenu pravne ili administrativne odredbe u vezi s primjenom ili provedbom poreznih zakona
4. odnosi se na prekograničnu transakciju ili pitanje uspostavlja li se obavljanjem djelatnosti osobe u drugoj jurisdikciji stalna poslovna jedinica i
5. donosi se prije transakcija ili obavljanja djelatnosti u drugoj jurisdikciji koje bi se mogle smatrati uspostavom stalne poslovne jedinice ili prije podnošenja porezne prijave za razdoblje u kojem su transakcija, niz transakcija ili djelatnosti obavljene.

(2) Prekogranična transakcija u smislu ovoga članka može podrazumijevati, ali ne isključivo, ulaganje, isporuku robe, usluga, financiranja ili korištenje materijalne ili nematerijalne imovine i ne mora izravno uključivati osobu kojoj je upućeno prethodno porezno mišljenje s prekograničnim učinkom.

(3) Prekogranična transakcija u smislu ovoga članka podrazumijeva transakciju ili niz transakcija:

1. u kojima neke od stranaka koje sudjeluju u transakciji ili nizu transakcija nisu rezidenti u svrhu oporezivanja u državi članici koja izdaje, mijenja ili obnavlja prethodno porezno mišljenje s prekograničnim učinkom
2. u kojima je neka od stranaka koje sudjeluju u transakciji ili nizu transakcija istodobno rezident u svrhu oporezivanja u više jurisdikcija
3. u kojima jedna od stranaka koje sudjeluju u transakciji ili nizu transakcija posluje u drugoj jurisdikciji preko stalne poslovne jedinice, a ta je transakcija ili niz transakcija dio poslovanja ili cjelokupno poslovanje stalne poslovne jedinice. Prekogranična transakcija ili niz transakcija obuhvaća i sporazume koje jedna osoba sklapa u pogledu poslovanja u drugoj jurisdikciji koje obavlja preko stalne poslovne jedinice ili
4. takva transakcije ili niz transakcija imaju prekogranični učinak.

Članak 31.

(1) Prethodni sporazum o transfernim cijenama u smislu ovoga Zakona podrazumijeva svaki sporazum, priopćenje ili drugi instrument ili mjeru sa sličnim učincima, uključujući onaj izdan, izmijenjen ili obnovljen u okviru poreznog nadzora, a koji ispunjava sljedeće uvjete:

1. izdan je, izmijenjen ili obnovljen od strane Ministarstva financija, Porezne uprave, neovisno o tome primjenjuje li se on uistinu
2. izdan je, izmijenjen ili obnovljen za određenu osobu ili skupinu osoba, i na njega se ta ista osoba ili skupina osoba ima pravo pozvati i
3. prije nastanka prekograničnih transakcija između povezanih poduzeća utvrđuje odgovarajući skup kriterija za određivanje transfernih cijena za te transakcije ili uređuje raspodjelu dobiti prema stalnoj poslovnoj jedinici.

(2) Transferne cijene u smislu ovoga članka su cijene po kojima poduzeće prenosi materijalnu ili nematerijalnu imovinu ili pruža usluge povezanim poduzećima.

(3) Prekogranična transakcija u smislu ovoga članka podrazumijeva transakciju ili niz transakcija u kojima sudjeluju povezana poduzeća koja nisu sva rezidenti u svrhu oporezivanja na području iste jurisdikcije ili kod kojih određena transakcija ili niz transakcija imaju prekogranični učinak.

Članak 32.

(1) Automatska razmjena informacija iz stavka 2. ovoga članka obuhvaća sljedeće informacije:

1. podatke o osobi, osim o fizičkoj osobi, i prema potrebi o skupini osoba kojoj pripada
2. sažetak sadržaja prethodnog poreznog mišljenja s prekograničnim učinkom ili prethodnog sporazuma o transfernim cijenama, uključujući apstraktni opis relevantnih poslovnih aktivnosti ili transakcija ili niza transakcija, na način da se ne otkriva trgovinska, industrijska ili poslovna tajna, trgovinski postupak ili informacije koje bi bile u suprotnosti s javnim poretom
3. datume izdavanja, izmjene ili obnove prethodnog poreznog mišljenja s prekograničnim učinkom ili prethodnog sporazuma o transfernim cijenama
4. datum početka važenja prethodnog poreznog mišljenja s prekograničnim učinkom ili prethodnog sporazuma o transfernim cijenama, ako je naveden
5. datum prestanka važenja prethodnog poreznog mišljenja s prekograničnim učinkom ili prethodnog sporazuma o transfernim cijenama, ako je naveden
6. vrstu prethodnog poreznog mišljenja s prekograničnim učinkom ili prethodnog sporazuma o transfernim cijenama
7. iznos transakcije ili niza transakcija prethodnog poreznog mišljenja s prekograničnim učinkom ili prethodnog sporazuma o transfernim cijenama, ako se takav iznos navodi u prethodnom poreznom mišljenju s prekograničnim učinkom ili prethodnom sporazumu o transfernim cijenama
8. opis kriterija koji se primjenjuju za utvrđivanje transfernih cijena ili samu transfernu cijenu u slučaju prethodnog sporazuma o transfernim cijenama

9. opis metode koja se primjenjuje za određivanje transfernih cijena ili samu transfernu cijenu u slučaju prethodnog sporazuma o transfernim cijenama
10. u danom slučaju podatke prema drugim državama članicama, na koje bi prethodno porezno mišljenje s prekograničnim učinkom ili prethodni sporazum o transfernim cijenama mogli utjecati
11. u danom slučaju identifikacijske podatke za svaku osobu, osim fizičkih osoba, u drugim državama članicama, na koje bi prethodno porezno mišljenje s prekograničnim učinkom ili prethodni sporazum o transfernim cijenama mogao utjecati (pri čemu treba navesti s kojom su državom članicom te osobe povezane) i
12. podatak o tome temelji li se dostavljena informacija na samom prethodnom poreznom mišljenju s prekograničnim učinkom ili prethodnom sporazumu o transfernim cijenama ili na zahtjevu iz članka 11. stavka 7. ovoga Zakona.

(2) Ministarstvo financija, Porezna uprava automatskom razmjenom dostavlja nadležnim tijelima država članica i Europskoj komisiji informacije o prethodnim poreznim mišljenjima iz članka 30. stavka 1. ovoga Zakona i prethodnim sporazumima o transfernim cijenama iz članka 31. stavka 1. ovoga Zakona koja su izdana, izmijenjena ili obnovljena nakon 31. prosinca 2016. Ministarstvo financija, Porezna uprava informacije iz stavka 1. točaka 1., 2., 8. i 11. ovoga članka ne dostavlja Europskoj komisiji.

(3) Stavak 2. ovoga članka ne primjenjuje se u slučaju kada se prethodno porezno mišljenje s prekograničnim učinkom odnosi isključivo na porezna pitanja jedne ili više fizičkih osoba.

Članak 33.

(1) Ministarstvo financija, Porezna uprava automatskom razmjenom dostavlja informacije iz članka 32. stavka 1. ovoga Zakona nadležnim tijelima drugih država članica u roku od tri mjeseca nakon završetka polovine kalendarske godine tijekom koje su izdana, izmijenjena ili obnovljena prethodna porezna mišljenja s prekograničnim učinkom ili prethodni sporazumi o transfernim cijenama.

(2) Ministarstvo financija, Porezna uprava može u skladu s člankom 15. ovoga Zakona zatražiti dodatne informacije, uključujući cjeloviti tekst prethodnog poreznog mišljenja s prekograničnim učinkom ili prethodnog sporazuma o transfernim cijenama. Ministarstvo financija, Porezna uprava dostaviti će drugoj državi članici iste te informacije ako ta država članica dokaže da je to za nju relevantno.

Odjeljak 4.

Automatska razmjena informacija o izvješćima po državama

Članak 34.

(1) Izvješće po državama obuhvaća sljedeće informacije o skupini multinacionalnih poduzeća:

1. objedinjene informacije o iznosu prihoda, dobiti (gubitku) prije oporezivanja, plaćenom porezu na dobit, obračunatom porezu na dobit, prijavljenom kapitalu, akumuliranoj (zadržanoj) dobiti, broju zaposlenika i materijalnoj imovini koja nije novac ili novčani ekvivalent za svaku jurisdikciju u kojoj posluje skupina multinacionalnih poduzeća
2. identifikaciju svakog sastavnog subjekta skupine multinacionalnih poduzeća utvrđujući jurisdikciju rezidentnosti tog sastavnog subjekta i jurisdikciju prema čijem je zakonodavstvu sastavni subjekt ustrojen ukoliko je ista različita od jurisdikcije rezidentnosti te opseg glavne poslovne djelatnosti ili drugih djelatnosti sastavnog subjekta.

(2) Ministarstvo financija, Porezna uprava automatskom razmjenom dostavlja izvješće po državama iz stavka 1. ovoga članka nadležnim tijelima drugih država članica u kojima je, na temelju informacija iz izvješća po državama, najmanje jedan sastavni subjekt skupine multinacionalnih poduzeća rezident u svrhu oporezivanja ili porezni obveznik u pogledu djelatnosti koju obavlja putem stalne poslovne jedinice.

Članak 35.

(1) Skupine multinacionalnih poduzeća čiji ukupni konsolidirani prihod skupine u prethodnoj poreznoj godini prelazi kunski iznos od 750 milijuna eura i čija su krajnja matična društva u svrhu oporezivanja rezidenti Republike Hrvatske obvezna su Ministarstvu financija, Poreznoj upravi dostaviti izvješće po državama iz članka 34. stavka 1. ovoga Zakona u roku od 12 mjeseci od posljednjeg dana porezne godine za koju se izvješće po državama podnosi.

(2) Automatska razmjena informacija iz stavka 1. ovoga članka odvija se u roku od 15 mjeseci od posljednjeg dana porezne godine za koju se izvješće po državama podnosi. Prvo izvješće po državama dostavlja se za poreznu godinu koja počinje 1. siječnja 2016. ili nakon tog datuma, u roku od 18 mjeseci od posljednjeg dana te porezne godine.

(3) Ministar financija pravilnikom će urediti sadržaj, oblik i pravila za ispunjavanje izvješća po državama potrebne za provedbu automatske razmjene informacija o izvješćima po državama.

POGLAVLJE IV.

DRUGI OBLICI ADMINISTRATIVNE SURADNJE

Nazočnost u službenim prostorijama i sudjelovanje u službenim ili upravnim radnjama

Članak 36.

(1) Na temelju dogovora između nadležnog tijela države članice koje podnosi zahtjev i poreznog tijela, a u skladu s pravilima koje utvrdi porezno tijelo, ovlašteni službenici tijela

države članice koje podnosi zahtjev, u cilju razmjene informacija vezano uz poreze iz članka 4. ovoga Zakona mogu biti:

1. nazočni u službenim prostorijama poreznog tijela

2. nazočni tijekom službenih ili upravnih radnji koje se provode na području Republike Hrvatske.

(2) Ako su zatražene informacije vezano uz poreze iz članka 4. ovoga Zakona sadržane u dokumentaciji dostupnoj službenicima poreznog tijela, preslike te dokumentacije dati će se službenicima tijela države članice koje podnosi zahtjev.

(3) Ovlašteni službenici druge države članice iz stavka 1. ovoga članka nazočni u Republici Hrvatskoj, moraju se predstaviti predočenjem pisanog ovlaštenja, u kojem se navodi njihov identitet i službeni položaj.

(4) Porezno tijelo može u skladu sa stavcima 1., 2., i 3. ovoga članka podnositi vlastite zahtjeve nadležnim tijelima drugih država članica.

Usporedni nadzori

Članak 37.

(1) U cilju razmjene informacija, porezno tijelo može, s jednim ili više nadležnih tijela država članica, dogovoriti provođenje usporednih nadzora, svako prema svojoj nadležnosti, ako im je to u zajedničkom interesu ili ako im se interesi nadopunjuju.

(2) Porezno tijelo obvezno je obavijestiti nadležna tijela drugih država članica o svim slučajevima za koje predlaže usporedni nadzor i obrazložiti svoje razloge.

(3) Porezno tijelo samostalno određuje osobe koje namjerava predložiti za usporedni nadzor.

(4) Porezno tijelo odredit će razdoblje za provođenje nadzora iz stavka 1. ovoga članka.

(5) Porezno tijelo odlučuje o tome želi li sudjelovati u usporednim nadzorima te o tome obvezno obavještava nadležno tijelo države članice koje je predložilo usporedni nadzor.

(6) Porezno tijelo imenuje predstavnika odgovornog za praćenje i koordinaciju provođenja usporednog nadzora.

Zahtjev za prosljeđivanje obavijesti

Članak 38.

(1) Porezno tijelo na zahtjev nadležnog tijela države članice u skladu s odredbama o dostavi akata iz općeg zakona kojim se uređuje odnos između poreznih obveznika i poreznih tijela, obavještava tuzemnog primatelja o svim poreznim aktima nadležnog tijela države članice koje podnosi zahtjev, a koji se odnose na primjenu članka 4. ovoga Zakona.

(2) Porezno tijelo je obvezno odmah obavijestiti nadležno tijelo države članice o poduzetim radnjama, a naročito o datumu dostave poreznog akta tuzemnom primatelju.

(3) Porezno tijelo može od nadležnog tijela druge države članice zatražiti da obavijesti primatelja u toj državi članici o svim poreznim aktima koji se odnose na primjenu članka 4. ovoga Zakona.

(4) Porezno tijelo podnosi zahtjev za prosljeđivanje obavijesti u skladu s odredbama iz ovoga članka samo kada nije u mogućnosti dostaviti porezni akt u skladu s odredbama o dostavi akata iz općeg zakona kojim se uređuje odnos između poreznih obveznika i poreznih tijela ili kada bi takva dostava obavijesti uzrokovala nerazmjerne poteškoće.

(5) U zahtjevima za prosljeđivanje obavijesti navodi se predmet poreznog akta o kojem se dostavlja obavijest, ime i adresa primatelja, te sve druge informacije koje mogu olakšati identifikaciju primatelja.

POGLAVLJE V.

UZAJAMNA POMOĆ PRI NAPLATI TRAŽBINA PO OSNOVI POREZA I DRUGIH JAVNIH DAVANJA TE PRI PROVEDBI DRUGIH MJERA

Područje primjene

Članak 39.

(1) Na zahtjev nadležnog tijela države članice, porezno tijelo pruža pomoć pri naplati tražbina nastalih u drugoj državi članici, i to za:

1. sve poreze i druga javna davanja bilo koje vrste koje utvrđuje država članica ili koji se utvrđuju u ime Europske unije

2. povrate, interventna plaćanja i druge zahtjeve koji čine dio sustava ukupnog ili djelomičnog financiranja Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EAGF) i Europskog

poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EAFRD), uključujući iznose koji s tim u vezi trebaju biti naplaćeni

3. namete i ostala davanja koja trebaju biti osigurana u okviru zajedničke organizacije tržišta šećera.

(2) Osim na tražbine iz stavka 1. ovoga članka, ovo poglavlje odnosi se i na:

1. novčane kazne te upravne i druge pristojbe koje se odnose na utvrđivanje i naplatu tražbine iz stavka 1. ovoga članka

2. pristojbe za potvrde i slične isprave koje se izdaju u upravnim poreznim i carinskim postupcima

3. kamate i troškove u vezi s tražbinama iz stavka 1. ovoga članka ili točaka 1. ili 2. ovoga stavka.

(3) Ovo se poglavlje ne primjenjuje na:

1. doprinose za obvezna osiguranja koji se plaćaju državi članici

2. pristojbe koje nisu navedene u stavku 2. ovoga članka

3. davanja ugovorne naravi

4. novčane kazne u kaznenom postupku ili druge novčane kazne za kaznena djela koje nisu obuhvaćene stavkom 2. ovoga članka.

Razmjena informacija na zahtjev

Članak 40.

(1) Porezno tijelo je u svrhu naplate tražbina iz članka 39. ovoga Zakona, dužno dostaviti informacije nadležnom tijelu druge države članice na njezin zahtjev te poduzeti sve službene ili upravne radnje potrebne za njihovo prikupljanje.

(2) U svrhu naplate tražbina iz članka 39. ovoga Zakona, porezno tijelo podnosi vlastite zahtjeve za informacijama nadležnim tijelima drugih država članica.

(3) Porezno tijelo nije dužno dostaviti informacije iz stavka 1. ovoga članka:

1. ako je to suprotno nacionalnom zakonodavstvu

2. ako bi to dovelo do otkrivanja poslovnih, industrijskih ili profesionalnih tajni

3. ako bi njihovo prosljeđivanje dovelo u pitanje sigurnost ili bi bilo suprotno javnom poretku Republike Hrvatske.

(4) Porezno tijelo obvezno je obavijestiti nadležno tijelo države članice koje je podnijelo zahtjev o razlozima za odbijanje zahtjeva za informacijama.

Razmjena informacija bez prethodnog zahtjeva

Članak 41.

Ako porezno tijelo obavlja povrat poreza ili carina, osim poreza na dodanu vrijednost, rezidentu druge države članice ili osobi sa sjedištem u drugoj državi članici, o tome može obavijestiti nadležno tijelo države članice čiji je rezident ili osoba sa sjedištem u toj državi primatelj povrata.

Nazočnost u službenim prostorijama i sudjelovanje u postupku po zahtjevu države članice

Članak 42.

(1) Porezno tijelo može dogovoriti s nadležnim tijelom države članice koje podnosi zahtjev da u skladu s pravilima koje utvrdi porezno tijelo, ovlašteni službenici tijela druge države članice mogu:

1. biti nazočni u službenim prostorijama poreznog tijela
2. biti nazočni tijekom provođenja službenih ili upravnih radnji na području Republike Hrvatske
3. pomoći ovlaštenim službenicima poreznog tijela tijekom sudskih postupaka u Republici Hrvatskoj.

(2) Ovlašteni službenici nadležnog tijela države članice koji sudjeluju u postupku iz stavka 1. ovoga članka obvezni su predočiti pisano ovlaštenje u kojem se navodi njihov identitet i službeni položaj.

(3) U skladu sa stavicima 1. i 2. ovoga članka, porezno tijelo podnosi vlastite zahtjeve nadležnom tijelu druge države članice.

Zahtjev za prosljeđivanje obavijesti

Članak 43.

(1) Porezno tijelo je obvezno, na zahtjev nadležnog tijela države članice, a u skladu s odredbama o dostavi akata iz općeg zakona kojim se uređuje odnos između poreznih obveznika i poreznih tijela, obavijestiti tuzemnog primatelja o svim aktima, koje je prosljedila država članica, a koji se odnose na tražbine iz članka 39. ovoga Zakona ili njihovu naplatu.

(2) Porezno tijelo je obvezno odmah obavijestiti nadležno tijelo države članice koje je podnijelo zahtjev o poduzetim radnjama i o datumu dostave akata tuzemnom primatelju.

(3) Porezno tijelo podnosi zahtjev za prosljeđivanje obavijesti nadležnom tijelu države članice u skladu s ovim člankom kada nije u mogućnosti dostaviti obavijest primatelju u drugoj državi članici.

(4) Uz zahtjev za prosljeđivanje obavijesti iz ovoga članka dostavlja se standardni obrazac koji sadrži najmanje sljedeće podatke:

1. ime/naziv, adresu i druge podatke bitne za utvrđivanje identiteta primatelja,
2. razlog prosljeđivanja obavijesti i rok za dostavu obavijesti,
3. opis akata u prilogu te vrstu i iznos dotične tražbine te
4. ime/naziv, adresu i druge podatke o tijelu koje je nadležno za akte koji se dostavljaju, te ako je različito, podatke o tijelu gdje se mogu dobiti daljnje informacije o aktima koji se dostavljaju ili mogućnostima za osporavanje obveze plaćanja.

Primljeni zahtjevi za naplatu

Članak 44.

(1) Na zahtjev nadležnog tijela države članice, porezno tijelo je obvezno, u skladu s nacionalnim zakonodavstvom, poduzeti mjere naplate tražbine tijela koje je podnijelo zahtjev.

(2) Sa zahtjevom iz druge države članice postupa se kao i s domaćim zahtjevom.

(3) Jedinstvena ovršna isprava iz članka 46. ovoga Zakona temelj je za postupak naplate u Republici Hrvatskoj. Uz zahtjev za naplatu tražbine mogu se dostaviti i drugi dokumenti o tražbini izdani u državi članici koja je podnijela zahtjev.

(4) Porezno tijelo će obavijestiti nadležno tijelo države članice koje je podnijelo zahtjev o poduzetim mjerama i ostvarenim rezultatima po zahtjevu za naplatu s dužnom pažnjom svakih 6 mjeseci od datuma primitka zahtjeva do potpune naplate ili obustave postupka.

(5) Porezno tijelo može, u skladu s nacionalnim zakonodavstvom, odobriti poreznom dužniku odgodu plaćanja ili plaćanje u obrocima i na to može obračunati kamate. O svakoj takvoj odluci će obavijestiti nadležno tijelo države članice koje je podnijelo zahtjev.

(6) Od datuma primitka zahtjeva za naplatu, porezno tijelo će, u skladu s nacionalnim zakonodavstvom, obračunavati zatezne kamate.

(7) Porezno tijelo doznajući nadležnom tijelu države članice koje podnosi zahtjev naplaćene iznose tražbina i kamata.

(8) Tražbine se naplaćuju u kunama.

Vlastiti zahtjevi za naplatu

Članak 45.

(1) Porezno tijelo može nadležnom tijelu druge države članice dostaviti zahtjev za naplatu tražbina navedenih u jedinstvenoj ovršnoj ispravi iz članka 46. ovoga Zakona.

(2) Prije podnošenja zahtjeva za naplatu, porezno tijelo je obvezno primijeniti odgovarajuće postupke naplate propisane u Republici Hrvatskoj, osim u sljedećim situacijama:

1. kada je razvidno da u Republici Hrvatskoj nema imovine iz koje se tražbina može naplatiti ili da takav postupak neće osigurati naplatu tražbine u cijelosti te kada porezno tijelo raspolaže saznanjima da porezni dužnik raspolaže imovinom u državi članici kojoj se dostavlja zahtjev za naplatu,
2. kada bi pokretanje takvog postupka u Republici Hrvatskoj uzrokovalo nerazmjerne poteškoće.

(3) Uz svaki zahtjev za naplatu prilaže se jedinstvena ovršna isprava iz članka 46. ovoga Zakona. Uz zahtjev za naplatu tražbine mogu se dostaviti i drugi dokumenti koji se odnose na tražbinu.

(4) Čim porezno tijelo stekne bitna saznanja o predmetu po kojem je prosljedilo zahtjev za naplatu, dostavit će ih tijelu koje je primilo zahtjev.

Jedinstvena ovršna isprava

Članak 46.

(1) Jedinstvena ovršna isprava propisana općim zakonom kojim se uređuje odnos između poreznih obveznika i poreznih tijela temeljem koje je moguća naplata tražbina iz članka 39. ovoga Zakona u državi članici koja prima zahtjev, sadržajem upućuje na temeljnu ovršnu ispravu i jedina je osnova za naplatu i mjere osiguranja koje se poduzimaju u državi članici koja prima zahtjev.

(2) Jedinstvena ovršna isprava sadrži najmanje sljedeće podatke:

1. podatke koji upućuju na temeljnu ovršnu ispravu, opis i vrstu tražbine, razdoblje na koje se tražbina odnosi, sve datume važne za postupak naplate tražbina iz članka 39. ovoga Zakona te iznos tražbine koji se potražuje i njegove sastavne dijelove, odnosno glavicu, obračunate kamate i druge troškove postupka naplate
2. ime /naziv i druge podatke bitne za utvrđivanje identiteta poreznog dužnika
3. ime /naziv i adresu i druge detalje o tijelu koje je nadležno za utvrđivanje tražbine, te ako je različito, o tijelu koje je nadležno za davanje informacija o tražbinama i mogućnostima za njihovo osporavanje.

Zahtjev za mjere osiguranja

Članak 47.

(1) U slučaju osporavanja tražbine ili ovršne isprave u državi članici koja podnosi zahtjev u vrijeme podnošenja zahtjeva ili kada tražbina još uvijek nije predmetom ovršne isprave u državi članici koja podnosi zahtjev, porezno tijelo poduzima mjere osiguranja u skladu s odredbama o mjerama osiguranja koje uređuje, opći zakon kojim se uređuje odnos između poreznih obveznika i poreznih tijela na zahtjev nadležnog tijela države članice. Dokument koji se prilaže uz zahtjev za mjere osiguranja ne podliježe postupku priznavanja, dopunjavanja ili zamjene u Republici Hrvatskoj te je isti podoban za provođenje mjera osiguranja. Država članica koja podnosi zahtjev dužna je bez odlaganja, po okončanju spora, dostaviti državi članici koja prima zahtjev ovršnu ispravu odnosno izmijenjenu ovršnu ispravu koja više ne može biti osporena.

(2) Porezno tijelo može dostaviti zahtjev kojim se od druge države članice traže mjere osiguranja kada su tražbina ili ovršna isprava u Republici Hrvatskoj osporene u vrijeme podnošenja zahtjeva. Dokument koji se odnosi na tražbinu prilaže se uz zahtjev za provođenje mjera osiguranja.

(3) Odredbe o zahtjevima za naplatu na odgovarajući se način primjenjuju i na zahtjeve za mjere osiguranja.

Nadležnost u sporovima

Članak 48.

(1) Sporovi u vezi s tražbinom i temeljnom ovršnom ispravom u državi članici koja podnosi zahtjev ili u vezi s jedinstvenom ovršnom ispravom u državi članici koja prima zahtjev, kao i sporovi u vezi s valjanosti službene obavijesti nadležnog tijela države članice koja je podnijela zahtjev, u nadležnosti su tijela države članice koja podnosi zahtjev.

(2) Zainteresirana strana je dužna postupak osporavanja iz stavka 1. ovoga članka pokrenuti pred nadležnim tijelom države članice koja je podnijela zahtjev u skladu s njezinim važećim zakonskim propisima.

(3) Sporovi u vezi s mjerama naplate poduzetim u Republici Hrvatskoj ili u vezi s valjanosti obavijesti poreznog tijela vode se pred nadležnim tijelom Republike Hrvatske u skladu s nacionalnim zakonodavstvom.

(4) Kada je postupak iz stavka 1. ovoga članka pokrenut pred nadležnim tijelom Republike Hrvatske, porezno tijelo o tome obavještava nadležno tijelo države članice koje je primilo zahtjev i navodi koji dio tražbine nije osporen.

(5) Kada porezno tijelo od nadležnog tijela države članice koje je podnijelo zahtjev ili od zainteresirane strane dobije informaciju o postupcima iz stavka 1. ovoga članka, bez odlaganja će zastati s ovršnim postupkom nad osporenim dijelom tražbine, do donošenja rješenja nadležnog tijela države članice u toj stvari. Nadležno tijelo države članice koje je podnijelo zahtjev može, u ovim slučajevima, zatražiti poduzimanje mjera osiguranja naplate u skladu sa stavkom 6. ovoga članka.

(6) Na zahtjev nadležnog tijela države članice koje je podnijelo zahtjev ili kada porezno tijelo iz nekog drugog razloga smatra potrebnim, porezno tijelo može poduzeti mjere osiguranja naplate sukladno odredbama iz općeg zakona kojim se uređuje odnos između poreznih obveznika i poreznih tijela.

(7) Zahtjevi za naplatu mogu sadržavati osporenu tražbinu ili njezin dio, ako je to u skladu sa zakonskim propisima i važećom službenom praksom u državi članici koja prima zahtjev. Svaki takav zahtjev mora biti obrazložen. Ako je spor okončan u korist poreznog dužnika, tijelo koje je podnijelo zahtjev dužno je izvršiti povrat naplaćenih iznosa, kao i svake druge dospjele naknade, u skladu s važećim zakonskim propisima države članice koja je primila zahtjev.

(8) Ako je između Republike Hrvatske i druge države članice pokrenut postupak zaključivanja sporazuma o međusobnoj suradnji i ako bi ishod postupka mogao utjecati na tražbinu u vezi s kojom je zatražena pomoć, mjere naplate se privremeno obustavljaju ili se s njima zastaje do završetka postupka, osim u slučaju žurnosti zbog prijevare ili nesolventnosti. Ako su mjere naplate obustavljene ili je doneseno rješenje o zastoju, primjenjuje se stavak 6. ovoga članka.

Izmjena i poništavanje zahtjeva za naplatu

Članak 49.

(1) Porezno tijelo odmah obavještava nadležno tijelo države članice koje je primilo zahtjev za naplatu o svakoj naknadnoj izmjeni takvog zahtjeva ili njegovom poništenju, uz obrazloženje izmjena ili poništenja.

(2) Ako su izmjene zahtjeva posljedica sporova iz članka 48. stavka 1. ovoga Zakona, porezno tijelo dostavlja taj akt zajedno s izmijenjenom jedinstvenom ovršnom ispravom nadležnom tijelu države članice koje je primilo zahtjev.

(3) Ako porezno tijelo primi izmijenjeni zahtjev od nadležnog tijela druge države članice, nastavlja provoditi mjere naplate na temelju izmijenjene isprave.

(4) Mjere naplate ili osiguranja koje su poduzete temeljem prvotne jedinstvene ovršne isprave u Republici Hrvatskoj mogu se nastaviti na temelju izmijenjene ovršne isprave, osim ako su izmjene zahtjeva izvršene zbog ništavosti temeljne ovršne isprave u državi članici koja je podnijela zahtjev ili prvotne jedinstvene ovršne isprave u Republici Hrvatskoj.

Ograničenja

Članak 50.

(1) Ako bi naplata tražbine, zbog dužnikove situacije, stvorila ozbiljne gospodarske ili socijalne poteškoće u Republici Hrvatskoj, porezno tijelo nije dužno pružiti pomoć iz članaka 44. do 49. ovoga Zakona.

(2) Ako se prvotni zahtjev odnosi na tražbine starije od pet godina, počevši od datuma dospijeca tražbine u državi članici koja je podnijela zahtjev do datuma prvotnog zahtjeva za pomoć, porezno tijelo nije dužno pružiti pomoć iz članaka 40., 41., 43., 44. i 47. ovoga Zakona.

(3) U slučaju osporavanja tražbine ili prvotne ovršne isprave u državi članici koja podnosi zahtjev, smatra se da petogodišnje razdoblje počinje teći od trenutka kada je u državi članici koja podnosi zahtjev utvrđeno da tražbina ili ovršna isprava više ne mogu biti osporeni.

(4) Kada nadležna tijela države članice koja podnose zahtjev odobre odgodu plaćanja ili plan obročne oplate, smatra se da petogodišnje razdoblje počinje teći od trenutka isteka cijelog razdoblja plaćanja.

(5) U slučajevima iz stavaka 3. i 4. ovoga članka, porezno tijelo nije dužno pružiti pomoć u vezi s tražbinama starijim od deset godina, počevši od datuma dospijeća plaćanja u državi članici koja podnosi zahtjev.

(6) Porezno tijelo nije dužno pružiti pomoć po zahtjevima drugih država članica iz članka 44. i 47. ovoga Zakona, ako je ukupni iznos tražbina za koje je zatražena pomoć manji od 1.500,00 eura, odnosno istog iznosa u kunsjoj protuvrijednosti.

(7) Porezno tijelo obavještava nadležno tijelo države članice koje podnosi zahtjev o razlozima za odbijanje zahtjeva za pomoć.

Zastara

Članak 51.

(1) Rokovi zastare primjenjuju se prema važećim zakonskim propisima u državi članici koja podnosi zahtjev.

(2) Mjere naplate poduzete od nadležnog tijela države članice po zahtjevu Republike Hrvatske koje utječu na prekid, zastoj ili produljenje rokova zastare u državi članici koja prima zahtjev, imat će isti učinak u Republici Hrvatskoj ako je isto propisano nacionalnim zakonodavstvom.

(3) Ako prekid, zastoj ili produljenje rokova zastare nisu mogući prema važećim propisima u državi članici koja prima zahtjev, smatrat će se da je mjere koje poduzima nadležno tijelo države članice koja prima zahtjev poduzelo porezno tijelo ili da su one poduzete u njegovo ime, ako bi te mjere imale utjecaj na prekid ili produljenje rokova zastare u skladu s nacionalnim zakonodavstvom.

(4) Stavci 2. i 3. ovoga članka ne utječu na pravo države članice koja podnosi zahtjev na poduzimanje mjera kojima se prekida zastara, zastaje sa zastarom ili se produljuju rokovi zastare.

(5) Porezno tijelo obavještava nadležna tijela država članica koja podnose zahtjeve o svakoj radnji kojom se prekida zastara, zastaje sa zastarom ili produljuju rokovi zastare za tražbine za koje su zatražene mjere naplate ili osiguranja.

Troškovi

Članak 52.

(1) Osim iznosa iz članka 44. stavka 7. ovoga Zakona, porezno tijelo će od poreznog dužnika naplatiti i troškove postupka naplate, u skladu s odredbama o redosljedu plaćanja koja uređuje opći zakon kojim se uređuje odnos između poreznih obveznika i poreznih tijela.

(2) Sve troškove nastale u vezi s pružanjem uzajamne pomoći drugim državama članicama snosit će Republika Hrvatska.

(3) Iznimno, porezno tijelo može s nadležnim tijelom države članice koje podnosi zahtjev dogovoriti naknadu troškova u određenim slučajevima:

1. kada postoje poteškoće u naplati tražbina
2. kada su troškovi naplate izrazito visoki ili
3. kada je naplata povezana s borbom protiv organiziranog kriminala.

(4) Neovisno o stavku 2. ovoga članka, država članica koja podnosi zahtjev obvezna je nadoknaditi državi članici koja prima zahtjev sve troškove i gubitke proizašle iz postupaka koji se pokažu neutemeljenima, s obzirom na suštinu tražbine ili valjanost ovršne isprave i/ili mjera osiguranja poduzetih od tijela koje je podnijelo zahtjev.

Standardni obrasci i načini komunikacije

Članak 53.

(1) Zahtjevi za informacije u skladu s člankom 40. ovoga Zakona, zahtjevi za prosljeđivanje obavijesti u skladu s člankom 43. ovoga Zakona, zahtjevi za naplatu u skladu s člankom 44. i 45. ovoga Zakona ili zahtjevi za mjere osiguranja u skladu s člankom 47. ovoga Zakona dostavljaju se u elektroničkom obliku, na standardnim obrascima. Ovi se obrasci u najvećoj mjeri koriste i u svakoj drugoj daljnjoj komunikaciji vezanoj uz zahtjev.

(2) Jedinstvena ovršna isprava u državi članici koja prima zahtjev, dokument koji omogućuje mjere osiguranja u državi članici koja podnosi zahtjev i drugi dokumenti iz članka 44., 45., 46. i 47. ovoga Zakona također se dostavljaju elektroničkim putem.

(3) Uz standardne obrasce mogu se, po potrebi, dostaviti izvješća, izjave i svi drugi dokumenti te njihove ovjerene vjerodostojne preslike ili njihovi dijelovi, koji se također dostavljaju elektroničkim putem.

(4) Standardni obrasci i komunikacija elektroničkim putem mogu se koristiti i za razmjenu informacija iz članka 41. ovoga Zakona.

(5) Stavak 1. ovoga članka ne odnosi se na informacije i dokumentaciju pribavljene u skladu s člankom 42. ovoga Zakona.

(6) Ako se komunikacija ne odvija elektroničkim putem ili na standardnim obrascima, to ne utječe na valjanost dobivene informacije ili mjera poduzetih u postupanju po zahtjevu za pomoć.

Korištenje informacija i dokumenata

Članak 54.

(1) Informacije koje se u bilo kojem obliku razmjenjuju u skladu s ovim poglavljem podliježu obvezi čuvanja porezne tajne.

(2) Informacije iz stavka 1. ovoga članka mogu se koristiti u svrhu provođenja mjera naplate ili mjera osiguranja s obzirom na tražbine iz članka 39. ovoga Zakona, kao i za utvrđivanje i naplatu doprinosa za obvezna osiguranja.

(3) Država članica koja dostavlja informacije odobrava njihovo korištenje i u druge svrhe osim onih koje su navedene u stavku 2. ovoga članka, ako se, prema zakonodavstvu države članice koja informacije dostavlja, iste mogu koristiti u slične svrhe.

(4) Ako tijelo koje podnosi zahtjev ili tijelo koje prima zahtjev smatra da bi informacije dobivene u skladu s člancima od 39. do 55. ovoga Zakona mogle biti korisne nekoj trećoj državi članici, može te informacije dostaviti, pod uvjetom da se dostava odvija u skladu s pravilima i postupcima utvrđenim u ovom poglavlju. Država članica koja namjerava dostaviti informacije trećoj državi članici o tome obavještava državu članicu iz koje informacije potječu. Država članica iz koje informacije potječu može uskratiti dozvolu za dostavom informacija u roku od deset radnih dana od datuma primitka takve obavijesti.

(5) Na informacije dostavljene u bilo kojem obliku u skladu s člancima 39. do 55. ovoga Zakona mogu se pozvati sva tijela u Republici Hrvatskoj ili ih koristiti kao dokaz, kao da se radi o sličnim informacijama prikupljenim u Republici Hrvatskoj.

(6) Porezno tijelo obavještava jednom godišnje i to do 31. ožujka tekuće godine za prethodnu godinu Europsku komisiju o:

1. broju zahtjeva za informacijama, zahtjeva za prosljeđivanje obavijesti, zahtjeva za naplatu i zahtjeva za mjere osiguranja koji su zaprimljeni iz i poslani u druge države članice,

2. iznosu tražbina za koja se traži pomoć i o naplaćenim iznosima tražbina.

Primjena drugih sporazuma o pružanju pomoći

Članak 55.

(1) Članci od 39. do 55. nisu zapreka izvršenju bilo koje obveze pružanja šire pomoći koja proizlazi iz bilateralnih ili multilateralnih sporazuma ili dogovora, kao i iz obavijesti o sudskim ili sličnim pravnim aktima drugih javnopravnih tijela.

(2) Kada Republika Hrvatska zaključi takve bilateralne ili multilateralne sporazume ili dogovore o stvarima obuhvaćenim ovim poglavljem, koji se ne odnose samo na pojedinačne slučajeve, odmah će o tome obavijestiti Europsku komisiju.

(3) U slučaju pružanja šire uzajamne suradnje u okviru bilateralnog ili multilateralnog sporazuma ili dogovora, Republika Hrvatska može koristiti elektroničku komunikacijsku mrežu i standardne obrasce u skladu s člankom 53. ovoga Zakona.

DIO TREĆI

PROVEDBA SPORAZUMA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE HRVATSKE I VLADE SJEDINJENIH AMERIČKIH DRŽAVA O UNAPRJEĐENJU ISPUNJAVANJA POREZNIH OBVEZA NA MEĐUNARODNOJ RAZINI I PROVEDBI FATCA-e

Značenje pojmova

Članak 56.

Pojmovi iz ovog poglavlja imaju značenje u skladu s odredbama Sporazuma između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Sjedinjenih Američkih Država o unaprjeđenju ispunjavanja poreznih obveza na međunarodnoj razini i provedbi FATCA-e (u daljnjem tekstu: Sporazum).

Obveza registracije

Članak 57.

Hrvatske izvještajne i druge financijske institucije te drugi subjekti, kojima obveza registracije proizlazi iz Sporazuma, obvezni su registrirati se na mrežnoj stranici porezne uprave Sjedinjenih Američkih Država sukladno odredbama o registraciji iz Sporazuma.

Vanjski pružatelji usluga

Članak 58.

Hrvatske izvještajne financijske institucije mogu koristiti vanjske pružatelje usluga radi izvršavanja obveza iz Sporazuma i ovoga Zakona ali su te obveze i nadalje odgovornost hrvatskih izvještajnih financijskih institucija.

Nadležnost

Članak 59.

Ministarstvo financija, Porezna uprava je tijelo nadležno za prikupljanje informacija iz članka 61. i nadzor izvršavanja obveza iz članka 62. ovoga Zakona.

Dostavljanje informacija

Članak 60.

Ministarstvo financija, Porezna uprava prikuplja i u okviru automatske razmjene u skladu s odredbama Sporazuma dostavlja informacije iz članka 61. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona nadležnom tijelu Sjedinjenih Američkih Država.

Informacije o kojima se izvještuje

Članak 61.

(1) Hrvatske izvještajne financijske institucije obvezne su Ministarstvu financija, Poreznoj upravi dostaviti sljedeće informacije u odnosu na sve račune o kojima se izvještuje u skladu s odredbama Sporazuma, uključujući svoj globalni identifikacijski broj (GIIN) dobiven prilikom registracije u skladu s člankom 57. ovoga Zakona;

1. ime i prezime/naziv, adresa, osobni identifikacijski broj (OIB) i američki porezni identifikacijski broj (PIB) svake određene osobe iz Sjedinjenih Američkih Država koja je imatelj računa i u slučaju subjekta koji nije iz Sjedinjenih Američkih Država za koji se nakon primjene pravila dubinske analize utvrđenih u Dodatku I. Sporazuma utvrdi da je pod kontrolom jedne određene osobe iz Sjedinjenih Američkih Država ili više njih, ime i prezime/naziv, adresa, osobni identifikacijski broj (OIB) i američki porezni identifikacijski broj (PIB) (ako ga ima) takvog subjekta i svake određene osobe iz Sjedinjenih Američkih Država,
2. broj računa (ili, ako nema broja računa, funkcionalno istovjetna oznaka),
3. naziv i identifikacijski broj hrvatske izvještajne financijske institucije,
4. stanje računa ili vrijednost (uključujući, u slučaju ugovora o osiguranju ili ugovora o rentnom osiguranju uz mogućnost isplate otkupne vrijednosti police, novčanu ili otkupnu vrijednost) na kraju relevantne kalendarske godine ili

drugog odgovarajućeg izvještajnog razdoblja ili, ako je tijekom te godine račun zatvoren, neposredno prije zatvaranja;

5. u slučaju skrbničkog računa:
 - a. ukupan bruto iznos kamata, ukupan bruto iznos dividendi i ukupan bruto iznos drugog prihoda ostvarenog od imovine na računu, u svakom slučaju ono što je plaćeno ili pripisano na račun (ili u vezi s računom) tijekom kalendarske godine ili drugog odgovarajućega izvještajnog razdoblja i
 - b. ukupni bruto primici od prodaje ili otkupa imovine, plaćeni ili pripisani na račun tijekom kalendarske godine ili drugog odgovarajućeg izvještajnog razdoblja u kojem je hrvatska izvještajna financijska institucija djelovala kao skrbnik, broker, opunomoćenik ili zastupnik imatelja računa po nekoj drugoj osnovi,
6. u slučaju depozitnog računa, ukupan bruto iznos kamata plaćenih ili pripisanih na račun tijekom kalendarske godine ili drugog odgovarajućeg izvještajnog razdoblja i
7. u slučaju računa koji nije naveden u točkama 5. ili 6. ovoga stavka, ukupan bruto iznos plaćen ili pripisan na račun imatelja računa tijekom kalendarske godine ili drugog odgovarajućeg izvještajnog razdoblja u kojoj je hrvatska izvještajna financijska institucija obveznik ili dužnik, uključujući zbirni iznos isplata po osnovi otkupa imatelju računa tijekom kalendarske godine ili drugog odgovarajućega izvještajnog razdoblja.

(2) Uz informacije iz stavka 1. ovoga članka navodi se valuta u kojoj je iskazan svaki relevantni iznos.

(3) Informacije iz stavaka 1. i 2. ovoga članka dostavljaju se elektroničkim putem na način i u formatu objavljenom na mrežnim stranicama Ministarstva financija, Porezne uprave.

(4) Hrvatske izvještajne financijske institucije obvezne su Ministarstvu financija, Poreznoj upravi dostaviti informacije iz stavaka 1. i 2. ovoga članka do 30. lipnja tekuće godine za prethodnu kalendarsku godinu.

(5) Ako hrvatske izvještajne financijske institucije u kalendarskoj godini za koju se izvještava nisu identificirale račune o kojima se izvješćuje, obvezne su o tome obavijestiti Ministarstvo financija, Poreznu upravu u roku iz stavka 4. ovoga članka.

(6) Ministarstvo financija, Porezna uprava može zahtijevati od hrvatskih izvještajnih financijskih institucija da sve ili određene informacije iz stavaka 1. i 2. ovoga članka dostave u roku različitom od roka iz stavka 4. ovoga članka i u obliku različitom od oblika za dostavu informacija iz stavka 3. ovoga članka.

(7) Hrvatske izvještajne financijske institucije obvezne su dostaviti informacije o nazivu svake nesudjelujuće financijske institucije kojoj su izvršile uplate i zbirni iznos takvih uplata za 2015. i 2016. izvještajnu godinu u roku iz stavka 4. ovoga članka.

Utvrđivanje i izvješćivanje

Članak 62.

(1) Hrvatske izvještajne financijske institucije i hrvatske neizvještajne financijske institucije, kada je to Sporazumom predviđeno, prikupljaju informacije, primjenjuju pravila dubinske analize određene Sporazumom i utvrđuju račune o kojima se izvješćuju Sjedinjene Američke Države te o njima izvješćuju Ministarstvo financija, Poreznu upravu.

(2) Ministar financija može hrvatskim izvještajnim financijskim institucijama, u svrhu razlikovanja računa o kojemu se izvješćuju Sjedinjene Američke Države i računa nesudjelujućih financijskih institucija, dopustiti primjenu pravila dubinske analize opisanih u relevantnim propisima Ministarstva financija Sjedinjenih Američkih Država.

(3) Hrvatske izvještajne financijske institucije provode dubinsku analizu, utvrđuju i izvješćuju o svim računima o kojima se izvješćuje, osim ako odluče koristiti iznimku u odnosu na sve račune osoba ili zasebno u odnosu na svaku jasno utvrđenu skupinu računa osoba kada je takva mogućnost za određene račune predviđena Sporazumom.

(4) Hrvatske izvještajne financijske institucije mogu prikupljati informacije iz ovog poglavlja za sve svoje stranke.

Članak 63.

(1) Ministarstvo financija, Porezna uprava i hrvatske izvještajne financijske institucije smatraju se voditeljima zbirke osobnih podataka u skladu sa zakonom kojim se uređuje zaštita osobnih podataka.

(2) Hrvatske izvještajne financijske institucije prikupljaju i dostavljaju informacije iz članka 59. ovoga Zakona u skladu sa zakonom kojim se uređuje zaštitu osobnih podataka.

DIO ČETVRTI**OBVEZE U ODNOSU NA RAZMJENU INFORMACIJA IZMEĐU DRŽAVA
ČLANICA EUROPSKE UNIJE O ISPLAĆENIM KAMATAMA NA DOHODAK OD
ŠTEDNJE****Povrat poreza po odbitku na isplaćene kamate****Članak 64.**

(1) Ministarstvo financija, Porezna uprava obvezno je hrvatskim rezidentima osigurati uklanjanje dvostrukog oporezivanja kamata na štednju iz članka 65. ovoga Zakona koje je rezultat primjene poreza po odbitku u drugim državama članicama, ili trećim državama koje su s Europskom unijom ili Republikom Hrvatskom sklopile sporazume kojima se uređuje oporezivanje dohotka od štednje isplaćenog u obliku kamata, koji primjenjuju porez po odbitku umjesto automatske razmjene informacija, u odnosu na obustavljen porez po odbitku na kamate od 1. srpnja 2013.

(2) Ministarstvo financija, Porezna uprava će hrvatskim rezidentima kojima je obustavljen porez po odbitku na isplaćene kamate u smislu stavka 1. ovoga članka osigurati povrat obustavljenog poreza po odbitku za razdoblje od 1. srpnja 2013. do 31. prosinca 2014., u zastarnim rokovima iz općeg zakona kojim se uređuje odnos između poreznih obveznika i poreznih tijela.

(3) Ministarstvo financija, Porezna uprava će hrvatskim rezidentima kojima je obustavljen porez po odbitku na isplaćene kamate u smislu stavka 1. ovoga članka za razdoblje od 1. siječnja 2015. do 31. prosinca 2016. osigurati povrat obustavljenog poreza po odbitku na način da će im odobriti uračunavanje poreza koji odgovara obustavljenom iznosu poreza po odbitku, u zastarnim rokovima iz općeg zakona kojim se uređuje odnos između poreznih obveznika i poreznih tijela. Ako je iznos poreza po odbitku veći od iznosa poreza koji hrvatski rezident treba platiti prema domaćem zakonodavstvu, Ministarstvo financija, Porezna uprava će razliku obustavljenog poreza po odbitku vratiti stvarnom korisniku.

(4) Ministarstvo financija, Porezna uprava može umjesto uračunavanja obustavljenog poreza po odbitku vratiti obustavljeni porez po odbitku. Unutar 30 dana od dana primitka zahtjeva u skladu sa stavkom 5. ovoga članka Ministarstvo financija, Porezna uprava prenijet će uplatu na porezni račun stvarnoga korisnika, obračunatu u kunama prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan prijensa.

(5) Uračunavanje ili povrat poreza po odbitku Ministarstvo financija, Porezna uprava izvršit će samo onda ako stvarni korisnik, hrvatski rezident, dostavi potrebne dokumente iz kojih se može utvrditi njegov status i iznos obustavljenog poreza po odbitku.

(6) Ako je pored poreza po odbitku iz stavka 1. ovoga članka kamata koju je primio stvarni korisnik, hrvatski rezident, bila oporezovana bilo kojom drugom vrstom poreza po odbitku, Ministarstvo financija, Porezna uprava će tako plaćeni porez uračunati prije postupka iz stavka 1. ovoga članka.

(7) Na zahtjev stvarnog korisnika hrvatskog rezidenta fizičke osobe, u razdoblju od dva mjeseca od zaprimanja zahtjeva, Ministarstvo financija, Porezna uprava će izdati potvrdu u svrhu neobustavljanja poreza po odbitku na isplaćene kamate u državama članicama. Potvrda vrijedi najviše tri godine računajući od datuma njezina izdavanja, a sadrži:

1. ime, prezime, adresu i porezni ili drugi identifikacijski broj, a u nedostatku istoga, datum i mjesto rođenja stvaranog korisnika
2. ime, prezime i adresu isplatitelja
3. broj bankarskog računa stvarnog korisnika, a u nedostatku istog instrument osiguranja.

Članak 65.

(1) Isplaćene kamate u smislu članka 64. ovoga Zakona su:

1. kamate isplaćene u gotovini ili uplaćene na račun, vezano za tražbine svake vrste, bez obzira na to jesu li te tražbine osigurane zalogom i bez obzira na to nose li pravo sudjelovanja u dobiti dužnika, a posebno prihod od državnih vrijednosnih papira i prihod od obveznica ili zadužnica, uključujući premije i nagrade u svezi s tim vrijednosnim papirima, obveznicama i zadužnicama. Zatezne kamate zbog kašnjenja u plaćanju ne smatraju se kamatom
2. obračunate ili kapitalizirane kamate pri prodaji, reotkupu ili otplati tražbina iz točke 1. ovoga stavka
3. dohodak od kamata koje su isplaćene izravno ili putem isplatitelja po primitku, a koje je raspodijelio:
 - a. subjekt za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire u skladu s posebnim propisom države članice (dalje u tekstu: UCITS)
 - b. subjekt koji koristi mogućnost da se s njim postupa kao s investicijskim fondom UCITS
 - c. investicijski fond osnovan izvan Europske unije
4. dohodak ostvaren pri prodaji, reotkupu ili otplati dionica ili udjela u određenim osobama i subjektima, od izravnih ili neizravnih ulaganja, putem određenih subjekata za zajednička ulaganja ili osoba, pod uvjetom da je više od 25% njihove imovine uloženo u tražbine iz točke 1. ovoga stavka:
 - a. investicijski fond UCITS
 - b. osoba s kojom se postupa kao da je investicijski fond UCITS

c. investicijski fond osnovan izvan područja Europske unije.

5. Ovaj dohodak će se smatrati isplaćenom kamatom samo do granice koja odgovara dobitima koji izravno ili neizravno potječu od isplaćene kamate iz točke 1. i 2. ovoga stavka.

(2) Ako isplatitelj ne posjeduje informacije iz stavka 1. točke 3. i 4. ovoga članka vezano za udio dohotka koji potječe od isplaćenih kamata, isplaćenom kamatom se smatra ukupan iznos dohotka.

(3) Ako isplatitelj ne posjeduje informacije vezano uz omjer imovine uložene u tražbine ili u dionice ili udjele kako je određeno u stavku 1. točki 4. ovoga članka, smatra se da je taj postotak iznad 25%. Ako isplatitelj ne može utvrditi iznos dohotka koji je stvarni korisnik realizirao, smatra se da iznos dohotka odgovara prihodima od prodaje, reotkupa ili otplate dionica ili udjela.

(4) Isplatitelj kamate iz stavka 1. točke 2. i 4. ovoga članka dužan je izvijestiti Ministarstvo financija, Poreznu upravu o ukupnoj obračunatoj kamati za razdoblje koje ne može biti dulje od jedne godine, čak i ako ne dođe do prodaje, reotkupa ili otplate tijekom toga razdoblja.

(5) Kamata iz stavka 1. točke 3. i 4. ovoga članka neće se smatrati isplaćenom kamatom u slučajevima kada je druga država članica koristila mogućnost izbora da se s isplaćenom kamatom postupi kao da se radi o kamati isplaćenoj od investicijskog fonda UCITS ili drugih subjekata sa sjedištem na području te druge države članice, ako ulaganje u tražbine iz stavka 1. točke 1. ovoga članka ne prelazi 15% njihove imovine.

(6) Postotak iz stavka 1. točke 4. ovoga članka utvrđuje se u skladu s investicijskom politikom fonda UCITS, odnosno u skladu s važećim zakonodavstvom i statutima investicijskih fondova i drugih subjekata, a u slučaju nepostojanja navedenoga, utvrđuje se prema aktualnom sastavu imovine.

DIO PETI

PREKRŠAJNE ODREDBE

Članak 66.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 do 200.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj:

1. pravna osoba ako ne prikuplja propisane informacije, ne provodi dubinsku analizu, ne utvrđuje račune o kojima se izvješćuje i ne izvješćuje o njima, ili ne izvješćuje u roku, Ministarstvo financija, Poreznu upravu (članak 27.)
2. pravna osoba ako ne podnese propisano izvješće u roku Ministarstvu financija, Poreznoj upravi (članak 35. stavak 1.)

3. hrvatska izvještajna financijska institucija ako Ministarstvu financija, Poreznoj upravi ne dostavi propisane informacije u odnosu na sve račune o kojima se izvješćuje, ili propisane informacije ne dostavi u propisanom roku ili obliku (članak 61.)
4. hrvatska izvještajna i neizvještajna financijska institucija ako ne prikuplja propisane informacije, ne provodi dubinsku analizu ili ne utvrđuje račune o kojima se izvješćuje (članak 62. stavci 1. i 2.).

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 do 20.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba u hrvatskoj izvještajnoj i neizvještajnoj financijskoj instituciji za prekršaj iz stavka 1. točaka 3. i 4. ovoga članka.

DIO ŠESTI

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 67.

Ovlašćuje se ministar financija da u roku od 30 dana od stupanja na snagu ovoga Zakona donese pravilnik iz članka 29. stavka 5. i članka 35. stavka 3. ovoga Zakona.

Članak 68.

(1) Postupci pokrenuti prema odredbama glave VIII. i IX. Općeg poreznog zakona (Narodne novine, br. 147/08, 18/11, 78/12, 136/12, 73/13, 26/15, 44/16) koji nisu dovršeni do stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se prema odredbama ovoga Zakona.

(2) Do donošenja pravilnika iz članka 67. ovoga Zakona ostaje na snazi Pravilnik o automatskoj razmjeni informacija u području poreza (Narodne novine, broj 69/16).

Članak 69.

(1) Ministarstvo financija, Porezna uprava će do 1. siječnja 2018. nadležnim tijelima država članica i Europskoj komisiji automatskom razmjenom dostaviti prethodna porezna mišljenja s prekograničnim učinkom iz članka 30. stavka 1. ovoga Zakona i prethodne sporazume o transfernim cijenama iz članka 31. stavka 1. ovoga Zakona koji su izdani, izmijenjeni ili obnovljeni u razdoblju od 5 godina prije 1. siječnja 2017., s tim da:

1. prethodna porezna mišljenja s prekograničnim učinkom iz članka 30. stavka 1. ovoga Zakona i prethodne sporazume o transfernim cijenama iz članka 31. stavka 1. ovoga Zakona koji su izdani, izmijenjeni ili obnovljeni između 1. siječnja 2012. i 31. prosinca 2013. dostavit će samo pod uvjetom da su još valjani 1. siječnja 2014.

2. prethodna porezna mišljenja s prekograničnim učinkom iz članka 30. stavka 1. ovoga Zakona i prethodni sporazumi o transfernim cijenama iz članka 31. stavka 2. ovoga Zakona koji su izdani, izmijenjeni ili obnovljeni između 1. siječnja 2014. i 31. prosinca 2016. dostavit će bez obzira na njihovu valjanost.

(2) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka Ministarstvo financija, Porezna uprava neće dostavljati informacije o prethodnim poreznim mišljenjima s prekograničnim učinkom iz članka 30. stavka 1. ovoga Zakona i prethodnim sporazumima o transfernim cijenama iz članka 31. stavka 1. ovoga Zakona koji su izdani, izmijenjeni ili obnovljeni prije 1. travnja 2016. određenoj osobi ili skupini osoba, isključujući one koje obavljaju uglavnom financijske ili ulagačke djelatnosti, s godišnjim neto prihodom skupine koji ne prelazi kumski iznos koji odgovara iznosu od 40.000.000,00 eura u poreznoj godini koja prethodi datumu izdavanja, izmjene ili obnove poreznih mišljenja s prekograničnim učinkom i prethodnih sporazuma o transfernim cijenama.

Članak 70.

Iznimno od odredbe članka 27. stavka 1. ovoga Zakona izvještajne financijske institucije dostavljati će informacije iz članka 26. stavka 1. ovoga Zakona za rezidente drugih jurisdikcija nakon stupanja na snagu sporazuma o automatskoj razmjeni informacija o financijskim računima.

Članak 71.

Iznimno od odredbe članka 61. stavka 4. ovoga Zakona rok za dostavu informacija za 2014. i 2015. godinu je 30. lipnja 2017. godine.

Članak 72.

(1) Iznimno od odredbe članka 61. stavka 1. ovoga Zakona hrvatske izvještajne financijske institucije prikupljaju i dostavljaju informacije iz članka 61. stavka 1. ovoga Zakona kako slijedi:

1. za 2014. godinu - informacije iz točaka 1. do 4.
2. za 2015. godinu - informacije iz točaka 1. do 7., osim točke 5. podtočke b.

(2) Iznimno od odredbe članka 61. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona, u odnosu na svaki račun o kojem se izvješćuje, a koji vode na dan 30. lipnja 2014. godine, hrvatske izvještajne financijske institucije nisu obvezne prikupiti, utvrditi i izvješćivati o američkom poreznom identifikacijskom broju (PIB-u) za izvještajne godine 2014., 2015. i 2016. ako ti brojevi nisu u njihovoj evidenciji. U tom slučaju hrvatske izvještajne financijske institucije će prikupiti, utvrditi i izvještavati o datumu rođenja, ako takav podatak imaju u svojoj evidenciji.

Članak 73.

Ovaj Zakon objavit će se u Narodnim novinama, a stupa na snagu 1. siječnja 2017. godine osim članaka 56. do 63. i 71. do 72. ovoga Zakona koji stupaju na snagu datumom stupanja na snagu Zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Sjedinjenih Američkih Država o unaprjeđenju ispunjavanja poreznih obveza na međunarodnoj razini i provedbi FATCA-a.

OBRAZLOŽENJE

I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ZAKON DONOSI

Potreba za donošenjem ovoga Zakona proizlazi iz Nacionalnog programa reformi 2016. kojeg je Vlada Republike Hrvatske usvojila u travnju 2016. godine na svojoj 17. sjednici. Prema Nacionalnom programu reformi, dva glavna cilja strukturnih politika u 2016. i 2017. se odnose na povećanje održivosti duga opće države i promicanje rasta i zapošljavanja u hrvatskom gospodarstvu. Radi ispunjavanja navedenih ciljeva od strane ministra financija osnovana je ekspertna radna skupina u cilju sveobuhvatne analize poreznog sustava

Tijekom analize poreznog sustava utvrđeno je da su bitne karakteristike trenutnog poreznog sustava visoko porezno opterećenje u odnosu na zemlje u okruženju s jedne strane i prevelik broj poreznih olakšica, oslobođenja i izuzeća s druge strane, s upitnim efektom što potvrđuju i izvješća Europske komisije i Međunarodnog monetarnog fonda. Osim navedenoga, utvrđena je i porezna nestabilnost i nesigurnost što potvrđuje i činjenica da je u razdoblju od 2012. do 2015. godine bilo čak 44 izmjene i dopune poreznih propisa, što je rezultiralo nejasnim i nedosljednim zakonskim odredbama i nedovoljnim poznavanjem prava i obveza iz porezno-pravnog odnosa od strane poreznih obveznika. Porezna nestabilnost koja proizvodi poreznu nesigurnost jedna je od glavnih zapreka razvoju poduzetništva, kao i jedan od razloga za izostanak i odbijanje domaćih i stranih investicija. Također utvrđeno je da je zbog čestih izmjena poreznih propisa na nižim razinama poreznih vlasti dolazilo do nedorečenog i neujednačenog postupanja.

Temeljem tako utvrđenog trenutnog stanja utvrđeni su ciljevi reforme poreznog sustava i to: smanjenje ukupnog poreznog opterećenja, poticanje konkurentnosti gospodarstva, izgradnja socijalno pravednijeg poreznog sustava, stabilan, održiv i jednostavan porezni sustav, pojednostavljenje i pojeftinjenje porezne administracije kao i pružanje veće pravne sigurnosti poreznim obveznicima.

Radi ispunjavanja navedenih ciljeva, nakon provedene analize, uočena je potreba izdvajanja glave VIII. i glave IX. Općeg poreznog zakona u poseban Zakon kako bi se na jednom mjestu obuhvatile sve odredbe koje se odnose na područje administrativne suradnje u području poreza između Republike Hrvatske, država članica i drugih jurisdikcija. Važeći Opći porezni zakon prestaje važiti 1. siječnja 2017. a predmetni Zakon stupa na snagu 1. siječnja 2017. odnosno predviđeno je istodobno dostavljanje u proceduru donošenja Vlade Republike Hrvatske.

II. PITANJA KOJA SE RJEŠAVAJU OVIM ZAKONOM

Ovim se Zakonom propisuju odredbe Direktive Vijeća 2011/16/EU o administrativnoj suradnji na području oporezivanja i stavljanju izvan snage Direktive 77/799/EEZ, odredbe Direktive Vijeća 2010/24/EU o uzajamnoj pomoći kod naplate potraživanja vezanih za

poreze, carine i druge mjere koja zamjenjuje Direktivu 2008/55/EZ, odredbe Direktive Vijeća 2014/107/EU o izmjeni Direktive 2011/16/EU u pogledu obvezne automatske razmjene informacija u području oporezivanja te odredbe Direktive Vijeća (EU) 2015/2060 od 10. studenoga 2015. o stavljanju izvan snage Direktive 2003/48/EZ o oporezivanju dohotka od kamate na štednju.

Odredbe Direktive Vijeća 2011/16/EU se odnose na uspostavu šireg područja primjene administrativne suradnje, rokove za razmjenu informacija, osnažuje se i potiče spontana razmjena informacija, nazočnost službenika jedne države članice u drugoj državi članici, usporedni nadzori nad osobama u dvije ili više država članica, daljnje jačanje odredbi o mogućnosti dostave akata preko nadležnih tijela drugih država članica. Propisuje se pravo korištenja dobivenih informacija i dokumenata, mogućnost da se pod određenim uvjetima informacije proslijede i državama nečlanicama Europske unije. Propisuju se pravila za odbijanje dostavljanja informacija. Također se propisuje obvezno korištenje standardnih obrazaca i njihovo dostavljanje elektroničkim putem preko za to utvrđenih komunikacijskih kanala. Propisuje se obveza automatske razmjene informacija s državama članicama. Tom razmjenom će se prosljeđivati informacije o određenim vrstama dohotka i imovine, a koje se odnose na rezidente drugih država članica.

Odredbe Direktive Vijeća 2010/24/EU odnose se na pravila i opseg uzajamne pomoći pri naplati stranih tražbina, čime se omogućuje naplata svih vrsta tražbina tijela javne vlasti koja se odnose na poreze, carine, pristojbe i druga javna davanja. Propisuje se ujednačeni instrument za provedbu mjera u zamoljenoj državi članici, tzv. jedinstvena ovršna isprava, te uvođenje obveznih standardnih obrazaca za pojedine mjere pružanja pomoći. Propisuje se pravna osnova za razmjenu informacija o specifičnim povratima poreza i carina bez prethodnog zahtjeva. Utvrđuju se pravila za dostavu zahtjeva i dokumenata u elektroničkom obliku, te precizna pravila o upotrebi jezika. Propisuje se da se u slučajevima osporavanja tražbine i drugih dokumenata od strane zainteresirane osobe, postupak pokreće pred tijelom države članice podnositeljice zahtjeva. U tom slučaju zamoljeno tijelo treba zastati s postupkom. Uređuje se i pitanje obustave, prekida ili produljenja rokova zastare. Definira se mogućnost korištenja dobivenih informacija zaprimljenih tijekom pružanja pomoći pri naplati drugim državama.

Odredbe Direktive Vijeća 2014/107/EU o izmjeni Direktive 2011/16/EU kojom se preuzima globalni standard za automatsku razmjenu informacija o financijskim računima koji je izradila Organizacija za ekonomsku suradnju i razvoj (OECD) propisan je širi obuhvat automatske razmjene informacija između država članica o podacima sa financijskih računa. Te podatke su izvještajne financijske institucije dužne utvrditi, sukladno pravilima dubinske analize, i dostaviti Poreznoj upravi, sukladno pravilima izvješćivanja. Prva automatska razmjena informacija provest će se za 2016. godinu najkasnije do 30. rujna 2017.

Odredbe Direktive Vijeća 2011/16/EU i Direktive Vijeća 2010/24/EU primjenjuju se od 1. srpnja 2013. na temelju Zakona o izmjenama i dopunama Općeg poreznog zakona (Narodne novine, broj 73/13), a odredbe Direktive Vijeća 2014/107/EU propisane su Zakonom o izmjenama i dopunama Općeg poreznog zakona (Narodne novine, broj 44/16).

Nadalje, Zakonom se propisuje usklađivanje s izmjenama i dopunama Direktive Vijeća 2011/16/EU o administrativnoj suradnji u području oporezivanja odnosno usklađivanje s Direktivom Vijeća (EU) 2015/2376 i Direktivom Vijeća (EU) 2016/881, radi borbe protiv

poreznih utaja i prijevара, sprječavanja prekograničnog izbjegavanja poreza, agresivnog poreznog planiranja i štetnog poreznog natjecanja. Direktivom Vijeća (EU) 2015/2376 propisana je obvezna automatska razmjena prethodnih poreznih mišljenja i prethodnih sporazuma o transfernim cijenama s prekograničnim učinkom između država članica Europske unije, a Direktivom Vijeća (EU) 2016/881 propisana je obvezna automatska razmjena izvješća po zemljama između država članica o multinacionalnim kompanijama čiji ukupni konsolidirani prihod skupine u prethodnoj poreznoj godini prelazi kumski iznos koji odgovara iznosu od 750 milijuna eura.

Zakonom se propisuje mogućnost prikupljanja informacija za sve stranke koje će izvještajne financijske institucije dostavljati Poreznoj upravi u propisanim rokovima nakon što stupe na snagu potrebni međunarodni sporazumi i međunarodni akti. Takva proširena suradnja između država ugovorena je na mnogim razinama pa je u tom smislu, a na temelju Konvencije o uzajamnoj administrativnoj pomoći u poreznim stvarima koja je izmijenjena i dopunjena protokolom kojim se mijenja i dopunjuje Konvencija o uzajamnoj administrativnoj pomoći u poreznim stvarima (Narodne novine - Međunarodni ugovori, broj 1/14, u daljnjem tekstu: Konvencija), u Berlinu 29. listopada 2014. potpisan Mnogostrani sporazum između nadležnih tijela o automatskoj razmjeni informacija o financijskim računima (Narodne novine - Međunarodni ugovori, broj 6/15) kojim države izražavaju namjeru unaprjeđenja izvršenja poreznih obveza na međunarodnoj razini daljnjim razvojem svojih odnosa u vezi s uzajamnom pomoći u poreznim stvarima i kojim se omogućuje automatska razmjena informacija o financijskim računima s trećim zemljama.

Zakonom se propisuje i razrađuje primjena Sporazuma između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Sjedinjenih Američkih Država o unaprjeđenju ispunjavanja poreznih obveza na međunarodnoj razini i provedbi FATCA-e (u daljnjem tekstu: Sporazum), koji je potpisan u Zagrebu 20. ožujka 2015. godine. Sporazum je naknadno izmijenjen Dodatnim sporazumom Sporazumu između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Sjedinjenih Američkih Država o unaprjeđenju ispunjavanja poreznih obveza na međunarodnoj razini i provedbi FATCA-e (u daljnjem tekstu: Dodatni sporazum), koji je sklopljen razmjenom diplomatskih nota, te je nota odgovora Republike Hrvatske 29. rujna 2015. godine uručena američkoj strani čime je Dodatni sporazum sklopljen.

Republika Hrvatska i Sjedinjene Američke Države su stranke Konvencije o uzajamnoj administrativnoj pomoći u poreznim stvarima, kako je izmijenjena i dopunjena protokolom kojim se mijenja i dopunjuje Konvencija o uzajamnoj administrativnoj pomoći u poreznim stvarima (Narodne novine - Međunarodni ugovori, br. 1/14, u daljnjem tekstu: Konvencija), a koja u svojim odredbama omogućava sklapanje dvostranih međudržavnih ugovora kojima se uređuje automatska razmjena informacija u poreznim stvarima. Na temeljima odnosne Konvencije dvije države su u želji promoviranja gospodarske suradnje i produbljivanja odnosa potpisale Sporazum (uključujući i Dodatni sporazum) koji nije još na snazi. Međutim, radi nužnosti postojanja pravnog temelja prikupljanja informacija o financijskim računima, obavljanja dubinske analize i utvrđivanja računa o kojima se izvješćuje te izvješćivanje Ministarstvu financija, Poreznoj upravi nužno je propisati odnosne odredbe ovim Zakonom. Potpuna provedba Sporazuma ostvariti će se tek slanjem podataka američkom nadležnom tijelu od strane Ministarstva financija, Porezne uprave. U protivnom hrvatske financijske institucije bile bi izložene znatnoj financijskoj šteti u obliku naplate poreza po odbitku od 30% za određene transakcije koje imaju izvor u SAD-u.

Sporazum propisuje pravila za prepoznavanje i razmjenu informacija o računima rezidenata dviju država koji se nalaze u financijskim institucijama tih država. Osnovni cilj Sporazuma je prepoznavanje financijskih računa, prijava oporezivih prihoda u državi rezidentnosti odnosno izbjegavanje porezne utaje.

Kako sam Sporazum ne propisuje sve što je potrebno za primjenu istoga, nego to ostavlja za uređenje svakoj državi ugovornici zasebno, nužno je odnosne odredbe propisati u domaćem poreznom zakonodavstvu. To se odnosi na obvezu i način provedbe dubinske analize te utvrđivanja računa o kojima se izvješćuje kao i dostavljanja informacija sukladno Sporazumu od strane hrvatskih izvještajnih financijskih institucija Ministarstvu financija Republike Hrvatske, Poreznoj upravi, koja potom te informacije dostavlja američkom nadležnom tijelu. Isto tako američko nadležno tijelo dostavljat će Hrvatskoj recipročno istovrsne informacije. Također se to odnosi na propisivanje prekršajnih odredbi za ne postupanje sukladno Sporazumu.

Prijedlogom Zakona u članku 64. propisuje se retroaktivnost primjene Zakona za razdoblje od 1. siječnja 2013. Odnosna retroaktivnost propisana u Zakonu posljedica je donošenja Direktive Vijeća (EU) 2015/2060 kojom je izvan snage stavljena Direktiva 2003/48/EZ o oporezivanju dohotka od kamate na štednju. Kako bi se ispunile obveze iz članka 1. stavka d) Direktive Vijeća (EU) 2015/2060 u pogledu poreza po odbitku ubranog tijekom 2016. i prethodnih godina zaključno s 1. srpnja 2013., Zakonom je potrebno propisati obvezu povrata poreza po odbitku hrvatskim rezidentima kojima je obustavljen porez po odbitku na isplaćene kamate na štednju u razdoblju od 1. srpnja 2013. do 31. prosinca 2014. te obvezu povrata poreza po odbitku hrvatskim rezidentima kojima je obustavljen porez po odbitku u razdoblju od 1. siječnja 2015. do 31. prosinca 2016. na način da će im se odobriti uračunavanje poreza koji odgovara obustavljenom iznosu poreza po odbitku.

Prijedlogom Zakona se u članku 69. propisuje retroaktivnost primjene Zakona na prethodne godine. Odnosna retroaktivnost propisana u Zakonu posljedica je donošenja Direktive Vijeća (EU) 2016/881 kojom je propisana obveza automatske razmjene prethodnih poreznih mišljenja i prethodnih sporazuma o transfernim cijenama koji su izdani, izmijenjeni ili obnovljeni u okviru razdoblja od pet godina prije datuma primjene Direktive Vijeća (EU) 2016/881 i koji su još valjani 1. siječnja 2014. te u okviru 3 godine prije primjene Direktive Vijeća (EU) 2016/881 bez obzira na njihovu valjanost, kako bi se iskoristile prednosti obvezne automatske razmjene prethodnih poreznih mišljenja i prethodnih sporazuma o transfernim cijenama.

Prijedlogom Zakona se u člancima 71. i 72. propisuje retroaktivnost primijene Zakona na godine 2014. i 2015. Odnosna retroaktivnost propisana u Zakonu je posljedica istovjetnih odredaba propisanih Sporazumom koji zbog svoje međunarodno pravne specifičnosti predviđa da se informacije dostavljaju u odnosu na 2014. godinu pa nadalje, kao što je to jednako propisano u istovjetnim međunarodnim sporazumima koje su Sjedinjene Američke Države potpisale sa drugim državama, bez obzira kada je pojedini međunarodni sporazum stupio na snagu. U navedenim činjenicama očitava se posebno opravdan razlog predviđen za povratno djelovanje pojedinih odredaba zakona propisan člankom 90. stavkom 5. Ustava Republike Hrvatske.

III. OBJAŠNJENJE ODREDBI PREDLOŽENOG ZAKONA

Uz članak 1.

Navodi se područje koje uređuje ovaj Zakon.

Uz članak 2.

Navode se propisi Europske unije koji se prenose u tekst Konačnog prijedloga zakona. Navedeno je u skladu s obvezom iz Odluke o instrumentima za usklađivanje zakonodavstva Republike Hrvatske s pravnom stečevinom Europske unije (Narodne novine, broj 93/11) koju je Vlada Republike Hrvatske donijela 14. srpnja 2011. godine.

Uz članak 3.

Ovim člankom određuje se tijelo nadležno za provođenje propisa Europske unije o administrativnoj suradnji između država članica na području poreza na temelju Direktiva Vijeća 2011/16/EU, 2010/24/EU, Direktive Vijeća 2014/107/EU, Direktive Vijeća (EU) 2015/2376, Direktive Vijeća (EU) 2016/881, Direktive Vijeća (EU) 2015/2060 u vezi stavljana izvan snage Direktive Vijeća 2003/48/EZ. Nadležno tijelo je Ministarstvo financija, preko upravnih organizacija u svojem sastavu, Porezne uprave i Carinske uprave. Nadalje, ovim člankom propisano je da je Ministarstvo financija, preko upravnih organizacija u svojem sastavu nadležno za provedbu odredbi Uredbe Vijeća 904/2010 o administrativnoj suradnji i suzbijanju prijevara na području PDV-a.

Uz članak 4.

Ovim se člankom propisuje područje primjene odnosno definiraju se vrste poreza za koje će se pružiti pomoć drugim državama članicama. Odredbe o pružanju međusobne pomoći odnose se na sve vrste poreza koje utvrđuju države članice. Eksplicite se navodi na koje vrste poreza i drugih davanja se administrativna suradnja ne odnosi.

Uz članak 5.

Propisuje se odnos ovoga Zakona i Općeg poreznog zakona (Narodne novine, br. 147/08, 18/11, 78/12, 136/12, 7/13, 26/15 i 44/16).

Uz članak 6.

Propisuje se pojam administrativne suradnje u području poreza te se navodi pet temeljnih oblika administrativne suradnje.

Uz članak 7.

Propisuje se postupanje po zahtjevima.

Uz članak 8.

Propisuje se jezik koji se koristi za provođenje administrativne suradnje između država članica.

Uz članak 9.

Propisuje slanje povratne informacije prilikom zaprimanja informacija od druge države članice kao i rok u kojem je potrebno dostaviti povratnu informaciju

Uz članak 10.

Propisuje se u koje svrhe se mogu koristiti zaprimljene informacije i dokumenti od drugih država članica.

Uz članak 11.

Ovim člankom propisuju se ograničenja kada države članice mogu zatražiti informacije od druge države članice. U slučaju traženja informacija od poreznog tijela propisuju se uvjeti kada porezno tijelo nije dužno provesti službene ili upravne radnje, dostaviti informacije ili ima pravo odbiti proslijediti informaciju. Također se propisuje isključivanje iz područja primjene automatske razmjene informacija iz članka 32. i 33. ovoga Zakona ovoga Zakona vezano uz bilateralne i multilateralne prethodne sporazume o transfernim cijenama sklopljene s trećim državama, u slučaju da međunarodni porezni sporazum na temelju kojeg je dogovoren prethodni sporazum o transfernim cijenama ne dopušta njegovo otkrivanje trećim stranama.

Uz članak 12.

Propisuju se standardni obrasci koji se razmjenjuju u elektroničkom obliku za potrebe razmijene informacija na zahtjev, spontane razmijene, prosljeđivanja obavijesti, slanje povratnih informacija te automatske razmijene informacija.

Uz članak 13.

Ovim člankom propisuje se prosljeđivanje informacija zaprimljenih od strane trećih zemalja a drugim državama članicama ukoliko je isto u skladu sa sporazumima koje je Republika Hrvatska sklopila s tim trećim državama.

Uz članak 14.

Propisuju se pojedini pojmovi u smilu ovoga Zakona.

Uz članak 15.

Ovim člankom definira se pojam razmjene informacija na zahtjev.

Uz članak 16.

Odredbama ovog članka definira se obveza Porezne uprave da na zahtjev nadležnih tijela drugih država članica proslijedi sve informacije koje se tiču poreza definiranih člankom 4. ovoga Zakona. Drugoj državi članici proslijedit će se informacije kojima porezno tijelo raspolaže ili koje će naknadno prikupiti tijekom provođenja administrativnih ili upravnih radnji. Takve radnje mogu uključiti postupke nadzora, provjere, očevida kao i druge radnje, čije je provođenje potrebno radi pribavljanja traženih informacija. Nadležno tijelo druge države članice osim informacija, može uz obrazloženje zatražiti da porezno tijelo poduzme neke službene ili upravne radnje. Ukoliko porezno tijelo smatra da to nije potrebno, dužno je o tome obavijestiti podnositeljicu zahtjeva.

Uz članak 17.

Radi učinkovitije razmjene informacija, bilo je potrebno propisati i rokove za postupanje po pojedinim zahtjevima Rok za dostavu informacija je šest mjeseci, odnosno dva mjeseca ako je informacija već dostupna. Osim ovog, propisane su obveza kao i rok za potvrđivanja primitka zahtjeva nadležnom tijelu druge države članice, rok za obavještanje države podnositeljice ukoliko se radi o zahtjevu s nedostacima, obveza i rok za obavještanje druge

države članice o nemogućnosti da se odgovori na zahtjev u propisanom roku odnosno da se uopće ne odgovori na zahtjev.

Uz članak 18.

Ovim člankom definira se pojam spontane razmjene informacija.

Uz članak 19.

Odredbama ovoga članka definira se u kojim slučajevima porezno tijelo spontanim putem, odnosno bez posebnog zahtjeva prosljeđuje informacije o porezima iz članka 4. ovoga Zakona nadležnom tijelu druge države članice.

Uz članak 20.

Odredbama ovoga članka definira se rok za dostavu informacija spontanim putem. Ovim člankom propisuje se obveza i rok potvrđivanja primitka informacija koje se razmjenjuju spontanim putem.

Uz članak 21.

Ovim člankom definira se pojam automatske razmjene informacija.

Uz članak 22.

Odredbama ovog članka propisuje se obvezna razmjena informacija, i to određenih vrsta dohotka i imovine koje su dostupne u evidencijama poreznih uprava, između država članica automatskim putem. Obveza razmjene takvih informacija nastupila je 2015. godine.

Uz članak 23.

Ovim člankom propisuje se mogućnost nadležnom tijelu svake države članice da odbije zaprimanje informacija o određenim kategorijama dohotka i imovine iz članka 22. stavka 1. ovoga Zakona o čemu je potrebno izvijestiti Europsku komisiju.

Uz članak 24.

Ovim člankom propisuje se obveza izvještavanja Europske komisije o dostupnim vrstama dohotka i imovine, naknadnim promjenama nastalim uz dostupnost te statističkim podacima o opsegu automatske razmijene informacija.

Uz članak 25.

Ovim člankom propisuje se obveza obavještavanja Europske komisije o dodatnim vrstama dohotka i imovine koji se bilateralno ili putem multilateralnih sporazuma dogovore s drugim državama članicama.

Uz članke 26. i 27.

Propisuju se informacije koje će se razmjenjivati sukladno Direktivi Vijeća 2014/107/EU koja se odnosi na prikupljanje i razmjenu informacija o financijskim računima rezidenata drugih država članica sukladno pravilima izvješćivanja i dubinskoj analizi u skladu s definiranim rokovima. Propisuje se obveza prikupljanja informacija iz članka 26. ovoga Zakona za rezidente država članica ili drugih jurisdikcija te rokovi u kojima je potrebno dostaviti informacije Ministarstvu financija, Poreznoj upravi. Također se izvještajnim financijskim institucijama propisuje obveza vođenja evidencije o svim poduzetim koracima i dokazima koji se upotrebljavaju za prikupljanje informacija u skladu s pravilima izvješćivanja i dubinske analize.

Uz članak 28.

Glede prikupljanja i dostave informacija izvještajnim financijskim institucijama propisuje se postupanje u skladu sa Zakonom o zaštiti osobnih podataka. Propisuje se da se izvještajne financijske institucije i Ministarstvo financija, Porezna uprava smatraju voditeljima zbirke osobnih podataka u skladu sa Zakonom o zaštiti osobnih podataka.

Uz članak 29.

Ovim člankom propisuju se rokovi u kojem Ministarstvo financija, Porezna uprava dostavlja nadležnim tijelima država članica informacije o financijskim računima. Propisuje se način i format dostave podataka te mogućnost angažiranja vanjskih pružatelja usluga za provedbu dubinske analize i izvješćivanja prema Ministarstvu financija, Poreznoj upravi uz uvjet da su te obveze i dalje u nadležnosti izvještajnih financijskih institucija. Ovom člankom propisano je da ministar financija utvrđuje Popis subjekata i računa koje treba tretirati kao neizvještajne financijske institucije i kao isključene račune. Navedeno je da su pojmovi, pravila izvješćivanja i dubinske analize detaljno propisana Pravilnikom o automatskoj razmjeni informacija o financijskim računima.

Uz članke 30. i 31.

Propisuju se pojmovi u smislu Direktive Vijeća (EU) 2015/2376 koji se odnose na prethodna porezna mišljenja s prekograničnim učinkom i prethodne sporazume o transfernim cijenama.

Uz članke 32. i 33.

Propisuju se obveze vezane uz proširenje obvezne automatske razmjene informacija sukladno Direktivi Vijeća (EU) 2015/2376 koja se odnosi na razmjenu informacija o prethodnim obvezujućim poreznim mišljenjima i prethodnim sporazumima o transfernim cijenama s prekograničnim učinkom između država članica Europske unije. Propisuje se da će ministar financija pravilnikom urediti područje primjene i uvjete potrebne za provedbu ovih članka.

Uz članke 34. i 35.

Propisuje se proširenje obvezne automatske razmjene informacija sukladno Direktivi Vijeća (EU) 2016/881 koja se odnosi na razmjenu informacija o izvješćima po državama između država članica Europske unije. Propisuje se da će ministar financija pravilnikom urediti definicije pojmova, pravila izvješćivanja i uvjete potrebne za provedbu ovih članaka.

Uz članak 36.

Odredbama ovog članka definira se mogućnost da porezno tijelo na zahtjev druge države članice uz prethodni dogovor s nadležnim tijelom te države članice, a za potrebe razmjene informacija, može odobriti nazočnost predstavnika ovlaštenog tijela te države članice u svojim službenim prostorijama ili tijekom provođenja administrativnih ili upravnih radnji u Republici Hrvatskoj. Uvjete pod kojima se odobrava nazočnost stranih službenika odredit će porezno tijelo. Propisuje se da strani službenik mora posjedovati službeno ovlaštenje kojim dokazuje svoj identitet i službeni položaj. Pod istim uvjetima porezno tijelo može zatražiti nazočnost svojeg ovlaštenog predstavnika u drugoj državi članici.

Uz članak 37.

Odredbama ovog članka daje se mogućnost da porezno tijelo s jednom ili više država članica dogovori usporedni nadzor kod više poreznih obveznika, svako na svom području, ukoliko je to od zajedničkog ili komplementarnog interesa za te države. U slučajevima kada porezno

tijelo zaprimi zahtjev za usporedni nadzor od druge države članice, obvezna je o svojoj odluci obavijestiti državu podnositeljicu zahtjeva. Ukoliko porezno tijelo predlaže provedbu usporednog nadzora drugim državama članicama, obvezno navodi osobe za koje predlaže nadzor, razdoblje provođenja nadzora te pritom obrazlaže svoj izbor. Radi učinkovitije provedbe takvih nadzora, porezno tijelo imenuje svojeg koordinatora.

Uz članak 38.

Prema odredbama ovog članka, porezno tijelo po zahtjevu nadležnog tijela druge države članice obavještava tuzemnog primatelja o poreznim aktima tijela države podnositeljice koji se odnose na primjenu njezina zakonodavstva u području poreza navedenih u članku 6. ovoga Zakona. Također, propisano je da porezno tijelo na isti način može zatražiti dostavu svojih poreznih akata primatelju u inozemstvo putem nadležnog tijela druge države članice. Nadalje, propisuje se koje podatke zahtjev za prosljeđivanje obavijesti mora minimalno sadržavati. Porezna uprava obvezna je odmah obavijestiti nadležno tijelo koje je podnijelo zahtjev o svim poduzetim radnjama, a pogotovo o datumu dostave poreznog akta primatelju. Propisuje se nužan uvjet za mogućnost podnošenja ovakvog zahtjeva drugoj državi, a to je da su pokušane i iscrpljene druge mogućnosti dostave poreznog akta primatelju u inozemstvo.

Uz članak 39.

Ovim se člankom propisuje područje primjene odnosno definiraju se vrste poreza i drugih javnih davanja za koje će se pružiti pomoć pri naplati drugim državama članicama, na njihov zahtjev. Također, navode se i davanja za koja se takva pomoć neće pružiti.

Uz članak 40.

Odredbe ovog članka propisuju da porezno tijelo u svrhu naplate tražbina koje se odnose na poreze i druga javna davanja iz članka 39. ovoga Zakona, na zahtjev nadležnog tijela druge države članice dostavlja sve zatražene informacije te provodi službene ili upravne radnje kako bi prikupilo tražene informacije. Također, odredbama članka propisani su slučajevi u kojima porezno tijelo ima pravo odbiti prikupljanje i prosljeđivanje takvih informacija. Ukoliko odbije prosljeđiti informacije na zahtjev, porezno tijelo mora o razlozima obavijestiti nadležno tijelo druge države članice. Odredbom je propisano da i porezno tijelo može uputiti vlastite zahtjeve za dobivanje informacije od drugih država članica.

Uz članak 41.

Ovim člankom uvedena je mogućnost da porezno tijelo obavijesti nadležno tijelo druge države članice o povratu poreza ili carina, osim poreza na dodanu vrijednost, rezidentu te druge države članice ili osobi sa sjedištem u toj drugoj državi članici, u cilju razmjene informacija.

Uz članak 42.

Propisuje se mogućnost da porezno tijelo na zahtjev druge države članice i uz prethodni dogovor s njom, može odobriti nazočnost predstavnika ovlaštenog tijela te države članice u svojim službenim prostorijama, tijekom provođenja administrativnih ili upravnih radnji te sudskih postupaka u Republici Hrvatskoj. Uvjete pod kojima se odobrava nazočnost stranih službenika odredit će porezno tijelo. Propisuje se da strani službenik mora posjedovati službeno ovlaštenje kojim dokazuje svoj identitet i službeni položaj. Također, pod istim uvjetima porezno tijelo postavlja zahtjev za nazočnošću njezinih ovlaštenih službenika u drugim državama članicama.

Uz članak 43.

Prema odredbama ovoga članka, porezno tijelo po zahtjevu nadležnog tijela druge države članice obavještava tuzemnog primatelja o poreznim aktima tijela države podnositeljice koji se odnose na tražbine iz članka 39. ovoga Zakona. Također, propisano je da porezno tijelo na isti način može zatražiti dostavu svojih akata primatelju u inozemstvo putem nadležnog tijela druge države članice. Nadalje, propisuje se koje podatke zahtjev za prosljeđivanje obavijesti mora minimalno sadržavati. Porezna uprava obvezna je odmah obavijestiti nadležno tijelo koje je podnijelo zahtjev o svim poduzetim radnjama, a pogotovo o datumu dostave akta primatelju. Propisuje se nužan uvjet za mogućnost podnošenja ovakvog zahtjeva drugoj državi, a to je da su pokušane i iscrpljene druge mogućnosti dostave poreznog akta primatelju u inozemstvo.

Uz članak 44.

U odredbama članka propisano je da porezno tijelo na zahtjev nadležnog tijela države članice temeljem priložene jedinstvene ovršne isprave poduzima mjere naplate tražbina u skladu s nacionalnim zakonodavstvom. Zahtjevi za naplatu tražbina drugih država članica i zahtjevi za naplatu tražbina poreznih tijela Republike Hrvatske tretiraju se jednako. Od datuma zaprimanja zahtjeva, porezno tijelo će na tražbine obračunavati zatezne kamate. Ukoliko porezno tijelo odobri odgodu ili plaćanje u obrocima, o tome obavještava nadležno tijelo države članice. O svim poduzetim mjerama, porezno tijelo će obavještavati tijelo druge države članice. Naplaćene iznose tražbina zajedno sa pripadajućim kamatama prosljedit će se državi članici.

Uz članak 45.

Odredbama članka propisana je mogućnost da porezno tijelo uputi zahtjev za naplatu svojih tražbina nadležnom tijelu druge države članice. Uz zahtjev je potrebno priložiti jedinstvenu ovršnu ispravu. Prije upućivanja ovakvog zahtjeva, obavezno moraju biti primijenjeni odgovarajući postupci naplate u Republici Hrvatskoj, osim u slučajevima koji su izrekom nabrojani.

Uz članak 46.

Navodi se da je jedinstvena ovršna isprava propisana Općim poreznim zakonom. Propisuje se sadržaj jedinstvene ovršne isprave (standardiziran obrazac), odnosno dokument temeljem kojeg je moguća naplata tražbina iz članka 39. ovoga Zakona u državi članici koja prima zahtjev za naplatu. Svojim sadržajem ovaj dokument upućuje na temeljnu ovršnu ispravu u državi članici koja podnosi zahtjev. Jedinstvena ovršna isprava je jedina osnova za naplatu i mjere osiguranja koje se poduzimaju u državi članici koja prima zahtjev. Jedinstvena ovršna isprava ne podliježe postupku priznavanja, dopunjavanja ili zamjene u Republici Hrvatskoj. Odredbama članka propisani su i minimalni podaci koje takva isprava mora sadržavati.

Uz članak 47.

Odredbama ovog članka propisuje se da temeljem zaprimljenog zahtjeva a u slučaju osporavanja tražbine ili ovršne isprave u državi članici koja podnosi zahtjev, porezno tijelo poduzima mjere osiguranja za naplatu tražbine iz zahtjeva, sukladno postupcima iz nacionalnog zakonodavstva. Dokument koji se odnosi na tražbinu prilaže se uz takav zahtjev, koji ne podliježe postupku priznavanja, dopunjavanja ili zamjene u Republici Hrvatskoj.

Uz članak 48.

Odredbama ovoga članka razgraničava se nadležnost država članica (nadležnost između države koja podnosi zahtjev za naplatu i države koja zahtjev prima) u sporovima koje pokreću zainteresirane strane u svezi naplate tražbina. Također, navodi se kada porezno tijelo bez odlaganja zastaje s ovršnim postupkom nad osporenim dijelom tražbine, a do donošenja rješenja nadležnog tijela države članice u toj stvari. Odredbama članka utvrđuje se da zahtjevi za naplatu mogu sadržavati osporenu tražbinu ili njezin dio, ako je to u skladu sa zakonskim propisima i važećom administrativnom praksom u državi članici koja prima zahtjev. Svaki takav zahtjev mora biti obrazložen. Ako je spor okončan u korist dužnika, nadležno tijelo države članice koje je podnijelo zahtjev za naplatu dužno je istom vratiti naplaćeni iznos, odnosno tražbine zajedno sa svim dospjelim naknadama.

Uz članak 49.

Odredbe članka propisuju postupanje u slučaju kada država koja ponosi zahtjev za naplatu naknadno zahtjev mijenja ili ga poništava. U svim takvim slučajevima, država članica dužna je odmah obavijestiti nadležno tijelo druge države članice i poslati obrazloženje. Kada su takve izmjene nastale radi donošenja sudskih odluka u svezi pokrenutih sporova, uz izmijenjeni zahtjev državi članici koja prima zahtjev dostavlja se takva odluka i izmijenjena jedinstvena ovršna isprava. Temeljem izmijenjene jedinstvene ovršne isprave mjere naplate i osiguranja naplate mogu se nastaviti, osim ako su izmjene zahtjeva izvršene zbog ništavosti temeljne ovršne isprave u državi članici koja je podnijela zahtjev ili prvotne jedinstvene ovršne isprave u Republici Hrvatskoj.

Uz članak 50.

Odredbe ovog članka propisuju da porezno tijelo neće pružiti pomoć pri naplati drugoj državi članici, ako bi naplata tražbine zbog dužnikove situacije, stvorila ozbiljne gospodarske ili socijalne poteškoće u Republici Hrvatskoj. Također, porezno tijelo može odbiti pružanje pomoći pri naplati ako se prvotni zahtjev za naplatu odnosi na tražbine starije od 5 godina. Nadalje, ograničenje u pružanju pomoći predstavlja situacija ako je ukupni iznos tražbina za koje je zatražena pomoć manji od 1.500,00 eura u kunskoj protuvrijednosti. O svim razlozima za odbijanje pružanja pomoći pri naplati stranih tražbina drugoj državi članici, porezno tijelo obvezno je obavijestiti nadležno tijelo te države članice.

Uz članak 51.

Odredbe ovog članka propisuju da se na tražbine iz zahtjeva za naplatu primjenjuju rokovi zastare države članice koja podnosi zahtjev. Nadalje, propisano je da se mjere u postupku naplate koje poduzme porezno tijelo ili drugo tijelo ovlašteno za provođenje postupka naplate, a koje bi imale utjecaj na prekid ili produljenje tijeka zastare sukladno zakonskim propisima države članice podnositelja zahtjeva, smatraju da su poduzete od strane podnositelja zahtjeva. Također, mjere naplate tražbina koje su poduzete od strane zamoljenog tijela druge države članice po zahtjevu poreznog tijela, a koje bi imale utjecaj na prekid ili produljenje rokova zastare u zamoljenoj državi članici, imat će isti učinak u Republici Hrvatskoj. O svim poduzetim postupcima kojima se prekidaju ili produljuju rokovi zastare, porezno tijelo će obavijestiti nadležno tijelo druge države koje je podnijelo zahtjev za naplatu ili osiguranje naplate.

Uz članak 52.

Odredbe ovog članka propisuju da troškove nastale u vezi sa postupkom naplate stranih tražbina snosi porezno tijelo. Samo iznimno, u određenim se slučajevima može dogovoriti

nadoknada troškova od druge države članice. Troškove postupka naplate porezno će tijelo nastojati naplatiti od poreznog dužnika.

Uz članak 53.

Odredbama ovog članka propisana je obveza korištenja standardnih obrazaca. Standardne obrasce u postupcima uzajamne pomoći pri naplati stranih tražbina propisuje Europska komisija. Obrasci se dostavljaju elektroničkim putem. Međutim, ako se komunikacija ne odvija elektroničkim putem ili na standardnim obrascima, to ne utječe na valjanost dobivene informacije ili mjera poduzetih u postupanju po zahtjevu za pomoć.

Uz članak 54.

Propisano je da informacije uključivo i dokumente koje Ministarstvo financija, Porezna uprava zaprimi u okviru postupaka pružanja pomoći pri naplati tražbina smatraju poreznom tajnom. Nadalje, propisuje se da se dobivene informacije mogu koristiti u provođenju mjera naplate ili mjera osiguranja s obzirom na tražbine iz 39. ovoga Zakona, kao i za utvrđivanje i naplatu obveznih doprinosa za socijalno osiguranje. Uz dopuštenje države članice koja je informacije dostavila, informacije se mogu koristiti i u druge svrhe u državi članici koja ih prima. Informacije dobivene u okviru pružanja pomoći pri naplati tražbina porezno tijelo može proslijediti ovlaštenom tijelu neke treće države članice uz prethodnu suglasnost države članice koja je te informacije dostavila.

Uz članak 55.

Propisuje se mogućnost pružanja šire pomoći pri naplati stranih tražbina od ove koja je opisana prethodnim člancima, a koja proizlazi iz bilateralnih ili multilateralnih sporazuma ili dogovora koje sklopi Republika Hrvatska, kao i iz obavijesti o sudskim ili sličnim pravnim aktima drugih tijela s javnim ovlastima. O takvim sporazumima ukoliko se oni ne odnose na pojedinačne slučajeve, porezno tijelo dužno je obavijestiti Europsku komisiju.

Uz članak 56.

Propisuje se značenje izraza i definicija odredaba ovoga zakona.

Uz članak 57.

Propisuje se obveza registracije financijskih institucija na mrežnim stranicama porezne uprave Sjedinjenih Američkih Država.

Uz članak 58.

Propisuje se mogućnost da hrvatske izvještajne financijske institucije koriste vanjske pružatelje usluga radi izvršavanja obveza iz Sporazuma i ovoga zakona.

Uz članak 59.

Propisuje se da je Ministarstvo financija, Porezna uprava tijelo nadležno za prikupljanje informacija i nadzor izvršavanja obveza iz ovoga Zakona.

Uz članak 60.

Propisuje se način na koji Republika Hrvatska dostavlja Sjedinjenim Američkim Državama informacije iz članka 61. ovoga Zakona.

Uz članak 61.

Propisuje se obuhvat informacija pozivanjem na odredbe Sporazuma između Vlade Republike

Hrvatske i Vlade Sjedinjenih Američkih Država i način izvješćivanja od strane hrvatskih izvještajnih institucija Ministarstvu financija, Poreznoj upravi.

Uz članak 62.

Propisuje se postupak dubinske analize utvrđivanja računa o kojima hrvatska izvještajna financijska institucija izvješćuje Ministarstvo financija, Poreznu upravu. Informacije se prikupljaju i analiziraju u odnosu na sve stranke hrvatske izvještajne financijske institucije kako bi se nakon provođenja dubinske analize moglo utvrditi o kojim računima su obvezni izvijestiti Ministarstvo financija, Poreznu upravu.

Uz članak 63.

Radi provedbe Sporazuma glede prikupljanja i dostave informacija, hrvatskim izvještajnim financijskim institucijama propisuje se postupanje u skladu sa Zakonom o zaštiti osobnih podataka. propisuje se da se hrvatske izvještajne financijske institucije i Ministarstvo financija, Porezna uprava smatraju voditeljima zbirke osobnih podataka u skladu sa Zakonom o zaštiti osobnih podataka.

Uz članke 64. i 65.

Kako bi se ispunio cilj Direktive Vijeća (EU) 2015/2060 ovim člancima propisuju se obveze u skladu s Direktivom 2015/2060 kojom je stavljena izvan snage Direktiva 2003/48/EZ a koje se odnose na povrat poreza po odbitku na isplaćene kamate na štednju hrvatskim rezidentima ako su im države članice koje su primjenjivale porez po odbitku na kamate na štednju umjesto automatske razmjene informacija, obračunale i obustavile porez u razdoblju u kojima Republika Hrvatska nije oporezivala kamate na štednju iz članka 65. Zakona odnosno članka 6. Direktive 2003/48/EZ počevši od dana pristupanja Republike Hrvatske u Europsku uniju odnosno od 1. srpnja 2013. Nadalje, ova odredba propisuje obvezu uračunavanja poreza po odbitku za razdoblja u kojima Republika Hrvatska oporezuje kamate na štednju iz članka 65. Zakona. Porezni obveznici imaju pravo podnijeti zahtjev za povrat poreza po odbitku u skladu sa rokovima zastare propisanim Općim poreznim zakonom. Odnos ovoga Zakona prema Općem poreznom zakonu propisana je člankom 5. ovoga Zakona.

Retroaktivnost odredbe u odnosu na povrat poreza po odbitku na kamate na štednju plaćenog od 1. srpnja 2013. godine propisana je Direktivom Vijeća (EU) 2015/2060 na provedbu koje se ova odredba odnosi.

Uz članak 66.

Propisuju se prekršajne odredbe za ne prikupljanje informacija, ne provođenje dubinske analize, ne utvrđivanja računa o kojima se izvješćuje i ne izvješćivanje o njima u propisanom roku Ministarstvu financija, Poreznoj upravi sukladno člancima 27., 35., .61. i 62. ovoga Zakona.

Uz članak 67.

Propisuje se ovlast ministru financija da propiše pravilnik kojim će se detaljno urediti definicije pojmova, područje primjene i uvjete potrebne za provedbu članka 29. stavka 5. i članka 35. stavka 3. ovoga Zakona.

Uz članak 68.

Propisuje se dovršetak postupaka započelih temeljem glave VIII. i IX. važećeg Općeg poreznog zakona. Propisuje se do donošenja pravilnika iz članka 67. ovoga Zakona ostaje na

snazi Pravilnik o automatskoj razmjeni informacija u području poreza (Narodne novine, broj 69/16) koji je donijet na temelju odredbi važećeg Općeg poreznog zakona.

Uz članak 69.

Propisuje se obveza Ministarstva financija, Porezne uprave da automatskom razmjenom nadležnim tijelima drugih država članica i Europskoj komisiji dostavi prethodna porezna mišljenja s prekograničnim učinkom i prethodne sporazume o transfernim cijenama iz članka 31. stavka 1. ovoga Zakona koja su izdana, izmijenjena ili obnovljena u razdoblju od pet godina prije 1. siječnja 2017. Nadalje, navode se izuzeće od automatske razmjene informacija za određena prethodna porezna mišljenja s prekograničnim učinkom i prethodne sporazume o transfernim cijenama.

Retroaktivnost odredbe u odnosu na razmjenu prethodnih poreznih mišljenja s prekograničnim učinkom iz članka 30. stavka 1. ovoga Zakona i prethodnih sporazuma o transfernim cijenama iz članka 31. stavka 1. ovoga Zakona propisana je Direktivom Vijeća (EU) 2015/2376 na provedbu koje se ova odredba odnosi.

Uz članak 70.

Određuje se rok u kojem financijske institucije dostavljaju Ministarstvu financija, Poreznoj upravi informacije iz članka 26. ovoga Zakona za rezidente drugih jurisdikcija, a koji je vezan uz stupanje na snagu sporazuma o automatskoj razmjeni informacija o financijskim računima, primjerice, na temelju Konvencije o uzajamnoj administrativnoj pomoći u poreznim stvarima koja je izmijenjena i dopunjena protokolom kojim se mijenja i dopunjuje Konvencija o uzajamnoj administrativnoj pomoći u poreznim stvarima (Narodne novine - Međunarodni ugovori, broj 1/14, u daljnjem tekstu Konvencija), u Berlinu 29. listopada 2014. potpisan Mnogostrani sporazum između nadležnih tijela o automatskoj razmjeni informacija o financijskim računima (Narodne novine - Međunarodni ugovori, broj 6/15) kojim države izražavaju namjeru unaprjeđenja izvršenja poreznih obveza na međunarodnoj razini daljnjim razvojem svojih odnosa u vezi s uzajamnom pomoći u poreznim stvarima i kojim se omogućuje automatska razmjena informacija o financijskim računima s trećim zemljama.

Uz članak 71.

Propisuje se odgoda obveze izvješćivanja za 2014. i 2015. godinu do 30. lipnja 2017. godine. Retroaktivnost odredbe u odnosu na informacije za 2014. i 2015. propisana je međunarodnim Sporazumom između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Sjedinjenih Američkih Država o unaprjeđenju ispunjavanja poreznih obveza na međunarodnoj razini i provedbi FATCA-e na provedbu kojeg se ova odredba odnosi.

Uz članak 72.

Propisuje se primjena umanjenih obveza za prikupljanje i dostavljanje informacija propisanih Sporazumom u odnosu na prijelazne godine.

Retroaktivnost odredbe u odnosu na širinu traženog seta informacija za 2014. i 2015. propisana je međunarodnim Sporazumom između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Sjedinjenih Američkih Država o unaprjeđenju ispunjavanja poreznih obveza na međunarodnoj razini i provedbi FATCA-e na provedbu kojeg se ova odredba odnosi.

Uz članak 73.

Propisuje se stupanje na snagu ovoga Zakona 1. siječnja 2017. osim članaka 56. do 63. i 71. do 72. ovoga Zakona koji stupaju na snagu datumom stupanja na snagu Zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Sjedinjenih Američkih

Država o unaprjeđenju ispunjavanja poreznih obveza na međunarodnoj razini i provedbe FATCA-a.

IV. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

V. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA KOJA SE PREDLAŽU KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA U ODNOSU NA RJEŠENJA IZ PRIJEDLOGA ZAKONA TE RAZLOZI ZBOG KOJIH SU TE RAZLIKE NASTALE

U odnosu na tekst Prijedloga zakona, koji je prošao prvo čitanje u Hrvatskome saboru, u tekstu Konačnog prijedloga zakona nastale su izvjesne razlike kao posljedica uvažavanja stajališta iznesenih tijekom prvog čitanja Prijedloga zakona i promišljanja predlagatelja u cilju poboljšanja odredbi Konačnog prijedloga zakona.

U članku 28. Konačnog prijedloga zakona mijenja se stavak 2. koji glasi: „Izveštajne financijske institucije obavještavaju osobu o kojoj se izvješćuje da će informacije iz članka 26. ovoga Zakona a koje se na nju odnose prikupljati i dostavljati u skladu s ovim Zakonom, te pružaju toj osobi sve informacije u skladu s propisima kojima se uređuje zaštita osobnih podataka dovoljno rano kako bi osoba mogla ostvariti svoja prava na zaštitu podataka, u svakom slučaju prije nego što dotična izvještajna financijska institucija dostavi informacije iz članka 26. ovoga Zakona Ministarstvu financija, Poreznoj upravi.“.

U članku 56. Konačnog prijedloga zakona briše se stavak 2. jer je zadovoljavajuće uređen Sporazumom između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Sjedinjenih Američkih Država o unaprjeđenju ispunjavanja poreznih obveza na međunarodnoj razini i provedbi FATCA-e za provedbu kojega je ova odredba propisana.

U članku 66. stavku 1. Konačnog prijedloga zakona dosadašnja točka 3. razdvaja se na točke 3. i 4. zbog boljeg pravnog određivanja prekršaja.

U članku 69. stavku 2. Konačnog prijedloga zakona, iza riječi „Iznimno od“, dodana je riječ „odredbe“.

U članku 70. Konačnog prijedloga zakona, iza riječi „Iznimno od“, dodana je riječ „odredbe“, a iza riječi „članka 26. stavka 1.“, dodana je riječ „ovoga“.

Prihvaćena je primjedba Odbora za zakonodavstvo na članak 72. stavak 2. Prijedloga zakona kojom se navodi da je potrebno doraditi izričaj članka 72. stavka 2. Prijedloga zakona jer nomotehnički a ni pravno nije primjereno propisivati iznimku iznimke.

U odnosu na Prijedlog zakona predlagatelj je u tekstu Konačnog prijedloga zakona izmijenio sljedeće:

U članku 72. Prijedloga zakona izmijenjeni su stavci 1. i 2. kako bi se nomotehnički i pravno uredio članak 72. Prijedloga zakona.

Briše se članak 73. Konačnog prijedloga zakona jer je zadovoljavajuće uređen Sporazumom između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Sjedinjenih Američkih Država za provedbu kojega je ova odredba propisana.

Zbog brisanja dosadašnjeg članka 73., članak 74. postaje članak 73. Konačnog prijedloga zakona te su u isti iza riječi „snagu“ dodane riječi „Zakona o potvrđivanju“ zbog jasnije pravne određenosti stupanja na snagu odredbi iz djela trećeg ovoga Zakona.

VI. PRIJEDLOZI I MIŠLJENJA KOJI SU DANI NA PRIJEDLOG ZAKONA, A KOJE PREDLAGATELJ NIJE PRIHVATIO TE RAZLOZI NEPRIHVATANJA

Nije prihvaćena primjedba zastupnika Ivana Vilibora Sinčića u kojoj ukazuje da će na osnovu Sporazuma između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Sjedinjenih Američkih Država o unaprjeđenju ispunjavanja poreznih obveza na međunarodnoj razini i provedbi FATCA-e (u daljnjem tekstu: Sporazum), Republika Hrvatska upućivati Sjedinjenim Američkim Državama osobne informacije o hrvatskim građanima, iz razloga što je člankom 60. Konačnog prijedloga zakona utvrđeno da Republika Hrvatska Sjedinjenim Američkim Državama dostavlja točno određeni set informacija propisan člankom 61. stavcima 1. i 2. ovoga Zakona, i to samo u odnosu na račune o kojima se izvješćuje a čiji su korisnici državljanji ili rezidenti Sjedinjenih Američkih Država ili osobe pod njihovom kontrolom.

Nije prihvaćena primjedba zastupnika Ivana Vilibora Sinčića u kojoj ukazuje da postoji moguće neslaganje odredbi o provedbi Sporazuma s propisima o zaštiti osobnih podataka, iz razloga što su odnosne odredbe prethodno dostavljene na mišljenje Agenciji za zaštitu osobnih podataka koja nije imala primjedbi na njih.

Nije prihvaćena primjedba zastupnika Ivana Vilibora Sinčića u kojoj ukazuje da su propisane prekršajne novčane sankcije za hrvatske financijske institucije te se pita postoji li ista obveza na strani američkih financijskih institucija, iz razloga što članak 5. Sporazuma predviđa da svaka država u skladu sa svojim domaćim pravom uspostavi sustav sankcija za financijske institucije koje ne poštuju obveze iz Sporazuma.

Nije prihvaćena primjedba zastupnika Ivana Vilibora Sinčića u kojoj ukazuje da je Republika Hrvatska u podređenom položaju jer je obveza popunjavanja obrazaca klijenata u financijskim institucijama nametnuta samo hrvatskim građanima, iz razloga što je Republika Hrvatska sa Sjedinjenim Američkim Državama potpisala „recipročni“ Sporazum koji propisuje obveze dostave propisanih informacija objema državama potpisnicama (za razliku od nekih drugih država koje su potpisale takav sporazum u kojem Sjedinjene Američke Države ne dostavljaju informacije). S tim u vezi navodi se da financijske institucije ne

dostavljaju obrasce koje zastupnik spominje Ministarstvu financija, Poreznoj upravi nego oni služe financijskoj instituciji za provođenje dubinske analize kako bi detektirala moguće informacije koje je dužna dostaviti Ministarstvu financija, Poreznoj upravi, a koje su propisane člankom 61. Konačnog prijedloga zakona. Obveza provođenja dubinske analize propisana je Sporazumom na jednak način i američkim financijskim institucijama kako bi se utvrdile informacije koje su Sjedinjene Američke Države sukladno odredbama Sporazuma obvezne dostavljati Republici Hrvatskoj.

Obrazac izvješća o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću o Nacrtu prijedloga Zakona o administrativnoj suradnji u području poreza

Zakoni koji nisu bili u postupku procjene učinaka propisa objavljeni su na mrežnim stranicama Ministarstva financija, Porezne uprave, a primjedbe i prijedlozi zaprimani su putem Ureda ravnatelja. Održano je internetsko savjetovanje/javna rasprava o Nacrtu prijedloga Zakona o administrativnoj suradnji u području poreza. Savjetovanje sa zainteresiranom javnošću započelo je u razdoblju od 4. studenog 2016. godine, a trajalo je do 21. studenog 2016. godine.

Obrazac izvješća o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću

OBRAZAC		
IZVJEŠĆA O PROVEDENOM SAVJETOVANJU SA ZAINTERESIRANOM JAVNOŠĆU		
Naslov dokumenta	Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću o Nacrtu prijedloga Zakona o administrativnoj suradnji u području poreza	
Stvaratelj dokumenta, tijelo koje provodi savjetovanje	Ministarstvo financija, Porezna uprava	
Svrha dokumenta	Izvješćivanje o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću o Nacrtu prijedloga Zakona o administrativnoj suradnji u području poreza	
Datum dokumenta	studenj 2016.	
Verzija dokumenta	1.	
Vrsta dokumenta	Izvješće	
Naziv nacrt zakona, drugog propisa ili akta	Nacrt prijedloga zakona o administrativnoj suradnji u području poreza	
Jedinstvena oznaka iz Plana donošenja zakona, drugih propisa i akata objavljenog na internetskim stranicama Vlade	Donosi se ad hoc, nije bio u godišnjem planu	
Naziv tijela nadležnog za izradu nacrt	Ministarstvo financija, Porezna uprava	
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti bili uključeni u postupak izrade odnosno u rad stručne radne skupine za izradu nacrt?	Stručna javnost, porezni savjetnici, članovi akademske zajednice	
Je li nacrt bio objavljen na internetskim stranicama ili na drugi odgovarajući način? Ako jest, kada je nacrt objavljen, na kojoj internetskoj stranici i koliko je vremena ostavljeno za savjetovanje?	Da	www.porezna-uprava.hr
		www.porezna-uprava.hr
	Javna rasprava trajala je 18 dana, odnosno	

Ako nije, zašto?	od 4. studenog do 21. studenog 2016. godine	
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti dostavili svoja očitovanja?	Nije bilo zaprimljenih očitovanja, prijedloga, primjedbi.	
Razlozi neprihvatanja pojedinih primjedbi zainteresirane javnosti na određene odredbe nacrt		
Troškovi provedenog savjetovanja	Provedba javnog savjetovanja nije iziskivala dodatne financijske troškove.	